

Η μετάφραση αυτής της σελίδας είναι προϊόν αυτόματης μετάφρασης [Σύνδεσμος]. Οι αυτόματες μεταφράσεις μπορεί να περιέχουν σφάλματα που δυνητικά μειώνουν τη σαφήνεια και την ακρίβεια· ο Διαμεσολαβητής δεν φέρει καμία ευθύνη για τυχόν αποκλίσεις. Για πιο αξιόπιστες πληροφορίες και μεγαλύτερη νομική ασφάλεια, ανατρέξτε στην πρωτότυπη έκδοση που αγγλικά περιέχεται στον ανωτέρω σύνδεσμο. Για περισσότερες πληροφορίες συμβουλευτείτε τη [γλωσσική και μεταφραστική πολιτική \[Σύνδεσμος\]](#) μας.

Απόφαση του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή που περατώνει την έρευνά του σχετικά με την καταγγελία 1339/2012/FOR κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

Απόφαση

Υπόθεση 1339/2012/FOR - Εκκίνηση έρευνας στις 24/07/2012 - Απόφαση στις 01/02/2013
- Εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (Μη διαπίστωση
κακοδιοίκησης) |

Η καταγγέλλουσα, η ΜΚΟ Corporate Europe Observatory, ισχυρίστηκε ότι η συμμετοχή του Προέδρου της ΕΚΤ στην Ομάδα των τριάντα είναι ασύμβατη με την ανεξαρτησία, τη φήμη και την ακεραιότητα της ΕΚΤ. Ισχυρίστηκε ότι η ΕΚΤ θα πρέπει να ζητήσει από τον Πρόεδρό της να αποχωρήσει από την Ομάδα.

Ο Διαμεσολαβητής κατάλαβε ότι ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η ομάδα των τριάντα είναι μια ομάδα συμφερόντων που εκπροσωπεί ιδιωτικά οικονομικά συμφέροντα και χρησιμεύει ως λόμπι για την προώθηση αυτών των ιδιωτικών οικονομικών συμφερόντων. Πρότεινε επίσης η Ομάδα να δώσει στα ιδιωτικά συμφέροντα μια πλατφόρμα άσκησης πίεσης στην ΕΚΤ. Ως αποδεικτικά στοιχεία, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι: (I) ορισμένα μέλη του ομίλου των τριάντα εργάζονται ή έχουν εργαστεί σε ιδιωτικές τράπεζες και εταιρείες επενδύσεων· II) η χρηματοδότηση του Ομίλου προέρχεται κυρίως από ιδιωτικές τράπεζες και (iii) οι στόχοι του Ομίλου ευνοούν τα ιδιωτικά συμφέροντα.

Μετά από προσεκτική ανάλυση των επιχειρημάτων του καταγγέλλοντος και της γνώμης της ΕΚΤ, ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι, στην πραγματικότητα, πολλά μέλη του Ομίλου εκπροσωπούν δημόσιους φορείς, όπως άλλες κεντρικές τράπεζες. Επιπλέον, η χρηματοδότησή του είναι ποικιλόμορφη και προέρχεται εν μέρει από δημόσιους φορείς. Όσον αφορά τους στόχους της Ομάδας, η Διαμεσολαβητρια διαπίστωσε ότι τα διαθέσιμα στοιχεία συνηγορούσαν υπέρ της άποψης ότι η Ομάδα ήταν φόρουμ συζήτησης και όχι ομάδα συμφερόντων ή ομάδα συμφερόντων. Ο Διαμεσολαβητής δήλωσε επίσης ότι, κατ' αρχήν, είναι ορθό, και μάλιστα

αναγκαίο, να συμμετέχει ο Πρόεδρος της ΕΚΤ σε κατάλληλα φόρουμ συζητήσεων.

Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής απέρριψε τον ισχυρισμό ότι η συμμετοχή του Προέδρου της ΕΚΤ στην Ομάδα είναι ασύμβατη με την ανεξαρτησία, τη φήμη και την ακεραιότητα της ΕΚΤ και δεν διαπίστωσε κακοδιοίκηση από την ΕΚΤ.

Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε επίσης ότι, δεδομένων των αρχικά ανεπαρκών απαντήσεων της ΕΚΤ στον καταγγέλλοντα, ο τελευταίος ορθώς εξέφρασε ανησυχίες σχετικά με το θέμα. Τέλος, έκανε δύο προτάσεις. Το πρώτο ήταν ότι, προκειμένου να διασφαλιστεί η διαφάνεια, η ΕΚΤ θα πρέπει να περιλαμβάνει στον δικό της δικτυακό τόπο τις πληροφορίες ότι ο πρόεδρός της είναι μέλος της Ομάδας των τριάντα. Το δεύτερο ήταν ότι, λόγω της αυξημένης προβολής και των αρμοδιοτήτων της, η ΕΚΤ θα πρέπει να λάβει μέτρα για την περαιτέρω βελτίωση της ποιότητας της επικοινωνίας της με το κοινό.

Το ιστορικό της καταγγελίας

1. Ο καταγγέλλων, Corporate Europe Observatory (CEO) [1] , επικοινωνήσε με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) το 2011 και το 2012 σχετικά με τη συμμετοχή του Προέδρου της ΕΚΤ στην «Ομάδα των τριάντα» [2] . Υπό το πρίσμα των επαφών αυτών, ο καταγγέλλων έκρινε ότι η συμμετοχή του Προέδρου της ΕΚΤ στην Ομάδα των Τριακοντακοσίων έθεσε σε κίνδυνο την ανεξαρτησία της ΕΚΤ. Κάλεσε την ΕΚΤ να ζητήσει από τον Πρόεδρό της να αποχωρήσει από την Ομάδα των τριάντα. Δεδομένου ότι δεν ήταν ικανοποιημένη με τις απαντήσεις που έλαβε από την ΕΚΤ, η καταγγέλλουσα απευθύνθηκε στον Διαμεσολαβητή. Αφού εξέτασε τα επιχειρήματα που προέβαλε ο καταγγέλλων και τις απαντήσεις της ΕΚΤ στον καταγγέλλοντα, ο Διαμεσολαβητής κίνησε έρευνα και ζήτησε από την ΕΚΤ να υποβάλει τη γνώμη της στον Διαμεσολαβητή.

Το αντικείμενο της έρευνας

2. Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η συμμετοχή του Προέδρου της ΕΚΤ στην Ομάδα των τριάντα είναι ασύμβατη με την ανεξαρτησία, τη φήμη και την ακεραιότητα της ΕΚΤ. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η ΕΚΤ θα πρέπει να ζητήσει από τον Πρόεδρό της να αποχωρήσει από την Ομάδα των τριάντα.

Η έρευνα

3. Ο καταγγέλλων υποβλήθηκε στον Διαμεσολαβητή στις 27 Ιουνίου 2012. Ο Διαμεσολαβητής κίνησε έρευνα στις 24 Ιουλίου 2012. Η ΕΚΤ υπέβαλε τη γνώμη της στις 30 Αυγούστου 2012. Ο καταγγέλλων υπέβαλε τις παρατηρήσεις του στις 29 Σεπτεμβρίου 2012.

Ανάλυση και συμπεράσματα του Διαμεσολαβητή

Α. Ο ισχυρισμός ότι η συμμετοχή του Προέδρου της ΕΚΤ στην Ομάδα των τριάντα είναι ασύμβατη με την ανεξαρτησία, τη φήμη και την ακεραιότητα της ΕΚΤ

Επιχειρήματα που υποβλήθηκαν στη Διαμεσολαβήτρια

4. Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι ο όμιλος των τριάντα είναι ένα «όχημα στο λόμπι», το οποίο αποσκοπεί στην προώθηση ιδιωτικών οικονομικών συμφερόντων. Υποστηρίζει ότι ο σκοπός της ομάδας των τριάντα είναι να επηρεάσει τη συζήτηση σχετικά με τη ρύθμιση του χρηματοπιστωτικού τομέα σε παγκόσμιο επίπεδο, με την παροχή εφαρμόσιμων συστάσεων στις κοινότητες χάραξης πολιτικής του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα. Ως εκ τούτου, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η ιδιότητα του μέλους της ομάδας των τριάντα είναι ασύμβατη με τη θέση του Προέδρου της ΕΚΤ.

5. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η ομάδα των τριάντα αποτελεί σημαντική διεπαφή μεταξύ ιδιωτικών τραπεζών και κεντρικών τραπεζών και ότι μια τέτοια ρύθμιση επιτρέπει σε ορισμένες από τις μεγαλύτερες ιδιωτικές τράπεζες στον κόσμο να ασκούν επιρροή στα ανώτερα στελέχη των σημαντικότερων κεντρικών τραπεζών στον κόσμο, συμπεριλαμβανομένης της ΕΚΤ. Ο καταγγέλλων επισημαίνει ότι τα μέλη του ομίλου των τριάντα περιλαμβάνουν στελέχη και συμβούλους από σημαντικούς ιδιωτικούς χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς, όπως η Morgan Stanley, η JP Morgan Chase και η BNP Paribas.

6. Προσθέτει ότι η Ομάδα των τριάντα έχει υποστηρίξει τους στόχους του «τραπεζικού λόμπι» σε διάφορα θέματα.

7. Στη συνέχεια, υποστηρίζει ότι οι δραστηριότητες και τα μέλη της Ομάδας των Τριάντα είναι αδιαφανή. Δεν υπάρχει κανένας τρόπος, υποστηρίζει ο καταγγέλλων, να γνωρίζει το κοινό τις λεπτομέρειες της συμμετοχής του Προέδρου της ΕΚΤ στην ομάδα των τριάντα, δεδομένου ότι οι συνεδριάσεις της ομάδας των τριάντα είναι εμπιστευτικές.

8. Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι κάθε Πρόεδρος της ΕΚΤ πρέπει να διασφαλίζει ότι δεν τελεί υπό την επιρροή χρηματοπιστωτικού λόμπι και δεν υπάγεται σε κανένα φόρουμ ή διαδικασία που θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την ανεξαρτησία του ή να προκαλέσει σύγκρουση συμφερόντων. Προσθέτει ότι είναι ευθύνη της ΕΚΤ να διασφαλίζει ότι ο πρόεδρός της είναι ανεξάρτητος και δεν επιβαρύνεται από σύγκρουση συμφερόντων.

9. Ο καταγγέλλων επισημαίνει ότι οι απαιτήσεις ανεξαρτησίας και η απουσία σύγκρουσης συμφερόντων καθορίζονται στα εξής:

- Κώδικας δεοντολογίας για τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου («κώδικας δεοντολογίας»),

- Ο Συμπληρωματικός Κώδικας Κριτηρίων Δεοντολογίας για τα Μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής, και
- Οι κανόνες υπηρεσιακής κατάστασης της ΕΚΤ, οι οποίοι περιέχουν το Πλαίσιο Δεοντολογίας.

10. Προσθέτει ότι η απαίτηση της ανεξαρτησίας της ΕΚΤ προβλέπεται στο άρθρο 130 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), το οποίο έχει ως εξής:

«Κατά την άσκηση των εξουσιών και την εκτέλεση των καθηκόντων και των καθηκόντων που τους ανατίθενται από τις Συνθήκες και το Καταστατικό του ΕΣΚΤ [3] και της ΕΚΤ, ούτε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ούτε η εθνική κεντρική τράπεζα ούτε οποιοδήποτε μέλος των οργάνων λήψης αποφάσεων τους δεν ζητούν ούτε δέχονται υποδείξεις από θεσμικά και λοιπά όργανα ή οργανισμούς της Ένωσης, από οποιαδήποτε κυβέρνηση κράτους μέλους ή από οποιοδήποτε άλλο όργανο . Τα θεσμικά και λοιπά όργανα ή οργανισμοί της Ένωσης και οι κυβερνήσεις των κρατών μελών δεσμεύονται να τηρούν την αρχή αυτή και να μην επιδιώκουν να επηρεάζουν τα μέλη των οργάνων λήψης αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή των εθνικών κεντρικών τραπεζών κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.» (η υπογράμμιση δική μου)

11. Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι, για να έχει νόημα το εν λόγω άρθρο, πρέπει να εφαρμόζονται διασφαλίσεις, συμπεριλαμβανομένων των διασφαλίσεων που αφορούν τις σχέσεις με εκπροσώπους ιδιωτικών τραπεζών.

12. Ο καταγγέλλων προσθέτει ότι το άρθρο 3.5 του κώδικα δεοντολογίας ορίζει ότι οι σχέσεις των μελών του διοικητικού συμβουλίου με τις ομάδες συμφερόντων βασίζονται σε προσέγγιση συμβατή με την ανεξαρτησία τους ως μελών του διοικητικού συμβουλίου και με την αρχή της ακεραιότητας. Ο καταγγέλλων σημειώνει στη συνέχεια ότι η ΕΚΤ έχει διορίσει έναν Υπεύθυνο Δεοντολογίας για την τήρηση του Κώδικα Δεοντολογίας. Ωστόσο, η ΕΚΤ ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι η συμμετοχή του Προέδρου της ΕΚΤ στην ομάδα των τριάντα δεν συνεπάγεται καμία συμβουλή από τον Υπεύθυνο Δεοντολογίας, ούτε διαβούλευση με το Διοικητικό Συμβούλιο. Η ΕΚΤ πρόσθεσε ότι η συμμετοχή του Προέδρου της ΕΚΤ στην ομάδα των τριάντα είναι συμβατή με τον κώδικα δεοντολογίας, δεδομένου ότι «ο διάλογος και η ανταλλαγή απόψεων με τρίτους είναι συμβατές με τα καθήκοντα μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου και την αρχή της ανεξαρτησίας που ορίζεται στο άρθρο 130 της ΣΛΕΕ». Ο καταγγέλλων καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η ΕΚΤ δεν υπέβαλε ανάλυση της ομάδας των τριάντα ή του ρόλου του προέδρου της ΕΚΤ σε αυτήν.

13. Ο καταγγέλλων επισημαίνει στη συνέχεια ότι ο Συμπληρωματικός Κώδικας, ο οποίος εξετάζει το ζήτημα των προσκλήσεων σε συνεδριάσεις, ορίζει στο άρθρο 3 ότι τα μέλη του Συμβουλίου Εξυγίανσης θα πρέπει να τηρούν ιδιαίτερη σύνεση όσον αφορά τις «ατομικές προσκλήσεις». Ο συμπληρωματικός κώδικας ορίζει ότι τα μέλη του συμβουλίου θα πρέπει να συμβουλευόνται τον υπεύθυνο δεοντολογίας σε περίπτωση αμφιβολίας. Ο καταγγέλλων δηλώνει ότι ο Πρόεδρος της ΕΚΤ δεν προέβη, προφανώς, σε τέτοιου είδους διαβουλεύσεις.

14. Ο καταγγέλλων θεωρεί επίσης σκόπιμο να προστεθεί ότι ο Πρόεδρος της ΕΚΤ εργάστηκε

κάποτε για την Goldman Sachs (μία επενδυτική τράπεζα).

15. Τέλος, ο καταγγέλλων επισημαίνει ότι, μολονότι η ΕΚΤ γνωρίζει τη συμμετοχή του προέδρου της στην ομάδα των τριάντα, δεν δημοσιοποιεί τις πληροφορίες αυτές στο βιογραφικό σημείωμα του προέδρου στον δικτυακό της τόπο.

Γνώμη της ΕΚΤ

16. Στη γνώμη που υπέβαλε στον Διαμεσολαβητή, η ΕΚΤ υποστηρίζει ότι η συμμετοχή του προέδρου της ΕΚΤ στην ομάδα των τριάντα είναι πλήρως συμβατή με την ανεξαρτησία, τη φήμη και την ακεραιότητα της ΕΚΤ και, κυρίως, δεν συνεπάγεται σύγκρουση συμφερόντων. Η ΕΚΤ συνόψισε τη θέση της ως εξής. Πρώτον, υποστήριξε ότι η ομάδα των τριάντα δεν είναι «λόμπι» ή «ομάδα συμφερόντων». Αντίθετα, σύμφωνα με την ΕΚΤ, η Ομάδα των τριάντα είναι ένα φόρουμ για την ανταλλαγή απόψεων σχετικά με παγκόσμια οικονομικά και χρηματοπιστωτικά ζητήματα. Δεύτερον, η ΕΚΤ υποστήριξε ότι είναι σημαντικό ο Πρόεδρος της ΕΚΤ να πραγματοποιεί τακτικές συναντήσεις και να ανταλλάσσει απόψεις με υψηλού επιπέδου εκπροσώπους του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα. Οι επαφές αυτές είναι απαραίτητες για την ορθή εκτέλεση της εντολής της ΕΚΤ, καθώς παρέχουν πολύτιμη πηγή πληροφοριών από πρώτο χέρι σχετικά με τις εξελίξεις στο παγκόσμιο οικονομικό και χρηματοπιστωτικό περιβάλλον στο οποίο δραστηριοποιείται η ΕΚΤ. Έτσι, παρέχουν στην ΕΚΤ τη δυνατότητα να αναπτύξει τεκμηριωμένη άποψη για το περιβάλλον αυτό. Οι επαφές αυτές παρέχουν επίσης στην ΕΚΤ έναν δίαυλο για την κοινοποίηση των μέτρων πολιτικής της. Τρίτον, υποστήριξε ότι η συμμετοχή του προέδρου της ΕΚΤ στην ομάδα των τριάντα συνάδει πλήρως με τα αυστηρά πρότυπα δεοντολογίας που ισχύουν για τα μέλη των οργάνων λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω τριών λόγων, η ΕΚΤ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι ισχυρισμοί του καταγγέλλοντος είναι αβάσιμοι.

17. Στη συνέχεια, η ΕΚΤ εξηγεί λεπτομερώς τη θέση της. Περιγράφει αυτό που θεωρεί ότι είναι η φύση της ομάδας των τριάντα. Παρέχει λεπτομερή εξήγηση του ρόλου και της λειτουργίας της Ομάδας των Τριάντα, του σκοπού και της ιδιότητας του μέλους της.

18. Πρώτον, όσον αφορά τον σκοπό, τη δομή και τη διακυβέρνηση, η ΕΚΤ επισημαίνει ότι η Ομάδα των τριάντα είναι ένας ιδιωτικός, μη κερδοσκοπικός, γνωστός στο κοινό διεθνής οργανισμός, ο οποίος ιδρύθηκε το 1978 και αποσκοπεί στην εμβάθυνση της κατανόησης των διεθνών οικονομικών και χρηματοπιστωτικών ζητημάτων, στη διερεύνηση των διεθνών επιπτώσεων των αποφάσεων που λαμβάνονται στον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα και στην εξέταση των επιλογών που έχουν στη διάθεσή τους οι επαγγελματίες της αγοράς και οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής. Αποτελείται από υψηλού επιπέδου εκπροσώπους του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, συμπεριλαμβανομένων αρκετών σημερινών ή πρώην διοικητών κεντρικών τραπεζών, καθώς και πανεπιστημιακούς. Προεδρεύει επί του παρόντος ο Jean-Claude Trichet (πρώην Πρόεδρος της ΕΚΤ). Ο πλήρης κατάλογος των μελών της Ομάδας των Τριάντα δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα της Ομάδας των Τριάντα.

19. Επίσης, η Ομάδα των τριάντα είναι μια επιτροπή μιας νομικής οντότητας που ονομάζεται «Συμβουλευτική Ομάδα για τις Διεθνείς Οικονομικές και Νομισματικές Υποθέσεις,

Incorporated», η οποία είναι εγγεγραμμένη στις Ηνωμένες Πολιτείες ως μη κερδοσκοπικός, αφορολόγητος οργανισμός. Οι καθημερινές αποφάσεις σχετικά με τη λειτουργία της ομάδας των τριάντα λαμβάνονται από τον εκτελεστικό διευθυντή σε συνεννόηση με τους υπαλλήλους της ομάδας των τριάντα, κατά περίπτωση. Οι αποφάσεις σχετικά με την ηγεσία, τη συμμετοχή και την πολιτική λαμβάνονται από το Διοικητικό Συμβούλιο. Επί του παρόντος, οι εντολοδόχοι αποτελούνται από τον πρόεδρο των εντολοδόχου και τους αξιωματικούς της ομάδας των τριάντα. Όλα τα σημαντικά θέματα που αφορούν τη σύνθεση και τις πολιτικές της Ομάδας των Τριάντα εξετάζονται σε εξαμηνιαίες συνεδριάσεις ολομέλειας της Ομάδας. Ο Όμιλος υποστηρίζεται από διάφορες πηγές: τράπεζες, μη τραπεζικές εταιρείες, κεντρικές τράπεζες, ιδιώτες και, για συγκεκριμένα έργα, ιδρύματα. Ο σημερινός κατάλογος των συνεισφερόντων παρατίθεται σε παράρτημα της ετήσιας έκθεσης της ομάδας των τριάντα [4] .

20. Η ΕΚΤ σημειώνει στη συνέχεια ότι η Ομάδα των Τριακοντακοσίων εκδίδει δημόσια διαθέσιμες εκθέσεις και διοργανώνει τακτικές συναντήσεις και σεμινάρια που απευθύνονται σε ευρύτερο κοινό. Οι κύριες εκδηλώσεις του είναι οι δύο ετήσιες συνεδριάσεις ολομέλειας και τα διεθνή σεμινάρια τραπεζικής. Τα περισσότερα μέλη συμμετέχουν στις συνεδριάσεις της ολομέλειας. Ένας μικρός αριθμός διακεκριμένων προσκεκλημένων συμμετέχουν επίσης στις συζητήσεις κατά τις συνεδριάσεις της ολομέλειας. Ορισμένα θέματα είναι μια τακτική εστίαση της προσοχής της ομάδας των τριάντα. Γίνεται συνήθως μια συζήτηση για τις διεθνείς οικονομικές προοπτικές κατά τους επόμενους 12 έως 24 μήνες. Η εξέλιξη των χρηματοπιστωτικών αγορών, ιδίως σε περιόδους αβεβαιότητας, έχει επίσης καταστεί σημείο εστίασης. Το 2010 και το 2011 οι συζητήσεις της ολομέλειας επικεντρώθηκαν στην αποκατάσταση των οικονομιών μετά τη χρηματοπιστωτική κρίση. Οι συνεδριάσεις ολομέλειας συζήτησαν τα αίτια και τις επιπτώσεις της κρίσης, τα διδάγματα που πρέπει να αντληθούν, τις εναπομένουσες προκλήσεις και τον αντίκτυπο των χρηματοπιστωτικών και κανονιστικών μεταρρυθμίσεων στον τραπεζικό τομέα. Οι συνεδριάσεις της ολομέλειας έθιξαν επίσης τις εξελίξεις στις αναδυόμενες οικονομίες της αγοράς, τα ζητήματα που αντιμετωπίζουν το διεθνές νομισματικό σύστημα, τους γεωπολιτικούς κινδύνους και άλλα συναφή και επίκαιρα θέματα. Τα Διεθνή Τραπεζικά Σεμινάρια διεξάγονται ταυτόχρονα με τις ετήσιες συνεδριάσεις του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας. Στα σεμινάρια αυτά συμμετέχουν μέλη καθώς και μη μέλη, μεταξύ των οποίων, *μεταξύ άλλων* , πολλοί διοικητές κεντρικών τραπεζών, υπουργοί οικονομικών και πρόεδροι του χρηματοπιστωτικού τομέα. Κάθε σεμινάριο περιλαμβάνει παρουσιάσεις από υψηλού επιπέδου εκπροσώπους του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα σε όλο τον κόσμο. Οι σχετικές πληροφορίες σχετικά με τις δραστηριότητες της ομάδας των τριάντα, συμπεριλαμβανομένων των θεμάτων που συζητήθηκαν, καθώς και οι ομιλητές σε σεμινάρια και οι συμμετέχοντες στις συνεδριάσεις της ολομέλειας, περιλαμβάνονται στην ετήσια έκθεση της Ομάδας των Τριάντα [5] .

21. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει σαφώς ότι η Ομάδα των Τριακοντακοσίων δεν αποτελεί ομάδα συμφερόντων ή ομάδα συμφερόντων που θα είχε ως σκοπό να επηρεάσει οποιαδήποτε διαδικασία λήψεως αποφάσεων κατά τρόπον ώστε να προασπίσει τα ιδιωτικά συμφέροντα. Πρόκειται μάλλον για ένα φόρουμ για διαφωτισμένο και άμεσο προβληματισμό και συζήτηση σχετικά με θέματα που αφορούν τον οικονομικό και χρηματοπιστωτικό κόσμο, με στόχο την εμβάθυνση της κατανόησης των διεθνών οικονομικών και χρηματοπιστωτικών ζητημάτων.

22. Στη συνέχεια, η ΕΚΤ υπογραμμίζει ότι ο πρόεδρος της ΕΚΤ δεν είναι ούτε εντολοδόχος ούτε

στέλεχος της ομάδας των τριάντα (όπως περιγράφεται ανωτέρω, σκέψη 19).

23. Η ΕΚΤ δηλώνει επίσης ότι, ως μέλος της ομάδας των τριάντα, ο πρόεδρος της ΕΚΤ μπορεί να αποφασίσει, κατόπιν πρόσκλησης και χωρίς αμοιβή, να παραστεί σε εκδηλώσεις που διοργανώνει η ομάδα. Οι εκδηλώσεις αυτές επιτρέπουν την ανταλλαγή απόψεων σχετικά με παγκόσμια οικονομικά και χρηματοπιστωτικά ζητήματα. Πληροφορίες σχετικά με τις εκδηλώσεις αυτές, όπως οι συμμετέχοντες και οι παρουσιάσεις σε συνεδριάσεις ολομέλειας, σεμινάρια και ομάδες μελέτης, δημοσιοποιούνται στον ιστότοπο της Ομάδας των τριάντα. Οι διάλογοι αυτοί παρέχουν, στα κράτη μέλη της ΕΚΤ, μια χρήσιμη ευκαιρία όχι μόνο για να κατανοήσουν καλύτερα τις απόψεις και τις αντιλήψεις των διεθνών φορέων χάραξης πολιτικής, των συμμετεχόντων στην αγορά και των ακαδημαϊκών, αλλά και για να εξηγήσουν τα μέτρα πολιτικής της ΕΚΤ σε ένα ευρύτερο κοινό. Για να διασφαλιστεί η ορθή εκτέλεση της εντολής της ΕΚΤ, οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής της ΕΚΤ πρέπει να ενημερώνονται και να κατανοούν τις εξελίξεις στο παγκόσμιο οικονομικό και χρηματοπιστωτικό περιβάλλον. Ως εκ τούτου, δεν έρχεται σε σύγκρουση με τον θεσμικό του ρόλο για τον Πρόεδρο της ΕΚΤ να συναντά εκπροσώπους αυτού του «περιβαλλοντικού περιβάλλοντος», είτε από το δημόσιο είτε από τον ιδιωτικό τομέα, για διαλόγους και ανταλλαγές απόψεων. Στο ίδιο πνεύμα, η ΕΚΤ διοργανώνει ετησίως διάφορα συνέδρια στα οποία συμμετέχουν άτομα από τον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, καθώς και από την ακαδημαϊκή κοινότητα. Αυτό δείχνει ότι η συμμετοχή του Προέδρου της ΕΚΤ στην Ομάδα των τριάντα δεν είναι ασυμβίβαστη με την ανεξαρτησία της ΕΚΤ, αλλά, αντιθέτως, εμπίπτει πλήρως στις απαιτήσεις της θέσης του. Η ΕΚΤ δηλώνει επίσης ότι ο πρόεδρος της δεσμεύεται από την αρχή της ανεξαρτησίας και το επαγγελματικό απόρρητο όταν συμμετέχει σε τέτοιες ανταλλαγές απόψεων ή συζητήσεις.

24. Η ΕΚΤ υποστηρίζει ότι η συμμετοχή του προέδρου της στην ομάδα των τριάντα δεν δημιουργεί σύγκρουση συμφερόντων. Δεν δημιουργεί ούτε την εμφάνιση μιας τέτοιας σύγκρουσης συμφερόντων ούτε παραβιάζει τις διατάξεις του πλαισίου δεοντολογίας της ΕΚΤ. Τα μέλη των οργάνων λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ δεσμεύονται από ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο δεοντολογίας που καθορίζει τα πρότυπα ακεραιότητας και συμπεριφοράς. Τα πρότυπα αυτά λαμβάνουν υπόψη την ειδική ευθύνη των μελών των οργάνων λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ για τη διατήρηση της ακεραιότητας και της φήμης της ΕΚΤ και του ΕΣΚΤ στο σύνολό του. Περιλαμβάνουν ιδίως κανόνες σχετικά με τη συμμετοχή σε συνέδρια, δεξιώσεις και πολιτιστικές εκδηλώσεις, καθώς και σχετικά με τη σύγκρουση συμφερόντων και κανόνες για τη δημοσιοποίησή τους, οι οποίοι συνάδουν με τα πρότυπα που καθορίζονται στη σύσταση του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με τους κώδικες δεοντολογίας για τους δημόσιους υπαλλήλους και τη σύσταση του ΟΟΣΑ σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τη διαχείριση της σύγκρουσης συμφερόντων στον τομέα της δημόσιας υπηρεσίας. Πρώτον, όπως ήδη εξηγήθηκε, για την ορθή εκτέλεση της εντολής της ΕΚΤ είναι απαραίτητο ο Πρόεδρος της ΕΚΤ να πραγματοποιεί τακτικές ανταλλαγές απόψεων με εκπροσώπους του παγκόσμιου οικονομικού και χρηματοπιστωτικού περιβάλλοντος στο οποίο δραστηριοποιείται η ΕΚΤ. Δεύτερον, όπως προαναφέρθηκε, η Ομάδα των Τριάντα δεν αποτελεί ομάδα συμφερόντων κατά την έννοια του άρθρου 3.7 του Κώδικα Συμπεριφοράς για τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, αλλά φόρουμ μη κομματικών συζητήσεων. Τρίτον, η συμμετοχή του Προέδρου της ΕΚΤ στην Ομάδα των Τριακοντακοσίων δεν του παρέχει «κανένα δυνητικό πλεονέκτημα για τον εαυτό του, την οικογένειά του, τους άλλους συγγενείς του ή τον κύκλο φίλων και γνωστών του».

Επομένως, η ιδιότητα του μέλους αυτού δεν μπορεί, εξ ορισμού, να δημιουργήσει κανένα ιδιωτικό ή προσωπικό συμφέρον και, ακόμη λιγότερο, οποιαδήποτε σύγκρουση ή εμφάνιση σύγκρουσης συμφερόντων.

25. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, η ΕΚΤ δηλώνει ότι πιστεύει ότι οι προηγούμενες πληροφορίες σχετικά με την ομάδα των τριάντα αποτελούν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ότι η συμμετοχή του προέδρου της ΕΚΤ στην ομάδα των τριάντα δεν παρουσιάζει ούτε προφανή ούτε πραγματική σύγκρουση συμφερόντων και δεν θέτει σε κίνδυνο την ανεξαρτησία του προέδρου της ΕΚΤ.

Παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος

26. Ο καταγγέλλων υπέβαλε τις ακόλουθες παρατηρήσεις σε σχέση με τη γνώμη της ΕΚΤ.

27. Όσον αφορά τη σύνθεση της ομάδας των τριάντα, ο καταγγέλλων παρατηρεί ότι, ενώ η ΕΚΤ υποστηρίζει ότι η ομάδα των τριάντα δεν αποτελεί «ομάδα συμφερόντων ή ομάδα συμφερόντων, αλλά φόρουμ για την ανταλλαγή απόψεων σχετικά με παγκόσμια οικονομικά και χρηματοπιστωτικά ζητήματα», αναγνωρίζει ότι η ομάδα των τριάντα αποτελείται από υψηλού επιπέδου εκπροσώπους του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα και πανεπιστημιακούς. Από τα 32 τρέχοντα τακτικά μέλη, 12 εργάζονται για ιδιωτικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Άλλα μέλη, αναφέρει, πέρασαν από «την περιστρεφόμενη πόρτα», δουλεύοντας για τον ιδιωτικό τομέα και στη συνέχεια για τον δημόσιο τομέα, ή το αντίστροφο.

28. Ο καταγγέλλων τονίζει επίσης ότι σημαντικές αποφάσεις σχετικά με την ηγεσία, τη συμμετοχή και την πολιτική της Ομάδας των Τριάντα λαμβάνονται από το Διοικητικό Συμβούλιο και τους «αξιωματικούς» της Ομάδας των Τριάντα. Στο πλαίσιο αυτής της επιλεγμένης ομάδας, πέντε από τα οκτώ μέλη εργάζονται για τον ιδιωτικό χρηματοπιστωτικό τομέα.

29. Όσον αφορά τη χρηματοδότηση της Ομάδας των τριάντα, ο καταγγέλλων επισημαίνει ότι ενώ η γνώμη της ΕΚΤ αναφέρει το ζήτημα, δεν εξετάζει τον λόγο για τον οποίο αυτό μπορεί να αποτελέσει πρόβλημα. Αν και τα ποσά που δόθηκαν στην Ομάδα των Τριάντα δεν γνωστοποιούνται, 45 από τους 79 συνεισφέροντες στην Ομάδα των Τριάντα είναι χρηματοπιστωτικές εταιρείες ή τραπεζικά λόμπι. Ο καταγγέλλων πιστεύει ότι το γεγονός ότι η ομάδα των τριάντα εξαρτάται για χρηματοδότηση από αυτές τις πηγές αποδεικνύει ότι η ομάδα των τριάντα είναι μια πρωτοβουλία που προωθείται από τον ιδιωτικό χρηματοπιστωτικό τομέα.

30. Όσον αφορά τις δραστηριότητες της ομάδας των τριάντα, ο καταγγέλλων σημειώνει ότι η ομάδα των τριάντα εκπονεί σημαντικές μελέτες μέσω ομάδων εργασίας υπό την προεδρία διευθύνουσας επιτροπής. Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι οι μελέτες αυτές παρέχουν πολιτικές συμβουλές.

31. Τα τελευταία τέσσερα χρόνια, η Ομάδα των τριάντα έχει δημοσιεύσει τέσσερις σημαντικές μελέτες σχετικά με βασικά θέματα που αφορούν τη διεθνή χρηματοπιστωτική ρύθμιση, και συγκεκριμένα:

«Η δομή της χρηματοπιστωτικής εποπτείας» (2008) των Paul Volcker (Ομάδα των τριάντα), Roger Ferguson (TIAA-CREF), Jacob Frenkel (AIG), Richard Debs (Morgan Stanley), Geoffrey Bell (Geoffrey Bell & co.), Arminio Fraga-Neto (Gavea Investimentos), E. Gerald Corrigan (Goldman Sachs), Gerd Häusler (Lazard International), Andrew Crockett (JPMorgan Chase), John Heimann (Ινστιτούτο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας), Jacques de Larosière (BNP Paribas), Stuart Mackintosh (Ομάδα τριάντα).

«Μεταρρύθμιση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου» (2009). Πρόεδρος: Jacob Frenkel (AIG). Τακτικά μέλη: Stanley Fischer (Τράπεζα του Ισραήλ), Arminio Fraga Neto (Gavesa Investimentos), Peter B. Kenen (καθηγητής), Guillermo Ortiz (Banco de México), Stuart Mackintosh (Ομάδα τριάντα).

«Χρηματοπιστωτική μεταρρύθμιση: ένα πλαίσιο για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα» (2009) των Paul Volcker (Ομάδα των τριάντα), Arminio Fraga Neto (Gavesa Investimentos), Tommaso Padoa-Schioppa (Ομάδα του Promontory Financial Group), Stephen Thieke (RiskMetrics)

«Ενίσχυση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και ανθεκτικότητας» (2010). Πρόεδρος: Roger Ferguson (TIAA-CREF), μέλη: όλα τα μέλη της Ομάδας των Τριάντα

Ο καταγγέλλων δίνει έμφαση στο γεγονός ότι ορισμένα μέλη ενέκριναν τις περισσότερες από αυτές τις μελέτες υπό την ιδιότητά τους ως «εκπροσώπων» του ιδιωτικού τομέα.

32. Στη συνέχεια, ο καταγγέλλων θέτει ένα ερώτημα όσον αφορά τον ρόλο των κεντρικών τραπεζών στην ομάδα των τριάντα. Μπορούν, ρωτά ο καταγγέλλων, να συνδεθούν πραγματικά με τις «πολιτικές συμβουλές» που υπογράφουν μερικές από τις μεγαλύτερες χρηματοπιστωτικές εταιρείες στον κόσμο;

33. Στο πλαίσιο αυτό, ο καταγγέλλων επισημαίνει ότι οι περισσότεροι κεντρικοί τραπεζίτες έθεσαν το όνομά τους σε βασικές μελέτες που εκπονήθηκαν από την ομάδα των τριάντα «με τις ατομικές τους ικανότητες». Για παράδειγμα, όταν η Ομάδα των τριάντα εξέδωσε την έκθεσή της για το ΔΝΤ το 2009, ο τότε Πρόεδρος της ΕΚΤ, Jean-Claude Trichet, υπέγραψε τη μελέτη υπό την ατομική του ιδιότητα. Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, η ιδιότητα του Προέδρου της ΕΚΤ δεν μπορεί να συνδυαστεί με την έγκριση «έγγραφων πολιτικής» που συντάσσονται κυρίως από εκπροσώπους μεγάλων χρηματοπιστωτικών εταιρειών, ακόμη και αν η μελέτη περιέχει επίσημη δήλωση αποποίησης ευθύνης. Στην πράξη, μεγάλα τμήματα του Τύπου αποτυγχάνουν να παρατηρήσουν τις επιφυλάξεις των κεντρικών τραπεζιών. Όταν δημοσιεύτηκε η έκθεση για το ΔΝΤ, έγινε σαφώς δεκτή από τον Τύπο ως έκδοση της «Ομάδας των τριάντα» και ως τέτοιο έγγραφο που υποστηρίχθηκε από όλα τα μέλη της Ομάδας των Τριάντα.

34. Ο καταγγέλλων υποστηρίζει ότι, σε βασικές πολιτικές συζητήσεις σχετικά με τη ρύθμιση του χρηματοπιστωτικού τομέα κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων δεκαετιών, συμπεριλαμβανομένων συζητήσεων σχετικά με την εκκαθάριση και το διακανονισμό τίτλων, τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα και τη χρήση της αξιολόγησης κινδύνου στο πλαίσιο των διεθνών τραπεζικών ρυθμίσεων, η Ομάδα των Τριάντα είχε πολιτική στήριξης της

αυτορρύθμισης και της αυτοεπιτήρησης.

35. Για παράδειγμα, ο καταγγέλλων αναφέρει ότι η ομάδα των τριάντα δημοσίευσε μια σημαντική έκθεση, η οποία συντάχθηκε από εκπροσώπους της JPMorgan, της BNP Paribas, της Morgan Stanley και της ένωσης εμπόρων παραγώγων ISDA, απορρίπτοντας τη δημόσια εποπτεία ή ρύθμιση και υποστηρίζοντας ένα σύστημα αυτορρύθμισης στον τομέα των παραγώγων. Ο καταγγέλλων δηλώνει ότι η έκθεση της ομάδας των τριάντα, η οποία παρείχε επιχειρήματα σχετικά με τους λόγους για τους οποίους οι κυβερνήσεις δεν πρέπει να ρυθμίσουν αυτόν τον τομέα, προωθήθηκε ως η οριστική έκθεση για τα παράγωγα. Ο καταγγέλλων προσθέτει ότι, ενώ στην εσωτερική συζήτηση εκφράστηκε κάποιος σκεπτικισμός στην Ομάδα των τριάντα (ο Paul Volcker (Ομοσπονδιακό αποθεματικό) και ο Brian Quinn (Τράπεζα της Αγγλίας) ήταν επιφυλακτικοί σχετικά με την έλλειψη εξέτασης του συστημικού κινδύνου), βρέθηκε συμβιβασμός εντός της ομάδας. Πολλά μέλη της Ομάδας των Τριάντα έκαναν τότε μια συντονισμένη προσπάθεια για να κάνουν τις προτάσεις πραγματικότητα. Η JPMorgan έκανε το δικό της μοντέλο αξιολόγησης κινδύνου ελεύθερα διαθέσιμο σε μια αιφνιδιαστική κίνηση για να δείξει ισχυρή δέσμευση του ιδιωτικού τομέα στη διαχείριση εσωτερικών κινδύνων και εκπρόσωποι ομάδων συμφερόντων από τον ιδιωτικό τομέα, όπως η American Bankers Association, ενστερνίστηκαν τις προτάσεις του Group of Thirty. Η έκθεση της Ομάδας των Τριάντα απέκτησε μεγαλύτερη σημασία όταν αρκετοί ρυθμιστικοί οργανισμοί των ΗΠΑ άρχισαν να την χρησιμοποιούν ως έγκυρη πηγή. Μετά από μερικά χρόνια, ο καταγγέλλων δηλώνει ότι η προσέγγιση αυτορρύθμισης και αυτοεπιτήρησης της Ομάδας των Τριάντα είχε κερδίσει τους επικριτές της.

36. Ο καταγγέλλων δηλώνει ότι η επιρροή της ομάδας των τριάντα στη ρύθμιση των τραπεζών είναι, από πολλές απόψεις, παρόμοια με την επιρροή της στη ρύθμιση των παραγώγων. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η Ομάδα των Τριάντα καθόρισε τους όρους της συζήτησης σχετικά με τον τρόπο αντιμετώπισης του συστημικού κινδύνου στο πλαίσιο της διεθνούς τραπεζικής ρύθμισης. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η ομάδα των τριάντα πρότεινε τη χρήση της αυτορρύθμισης και της αυτοεπιτήρησης για την εκτίμηση του κινδύνου. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, οι εργασίες της ομάδας των τριάντα βοήθησαν τον ιδιωτικό τομέα να βρει κοινό έδαφος στη συζήτηση σχετικά με τις λεγόμενες συμφωνίες της Βασιλείας II. Σε αντίθεση με τη διαδικασία για τα εξωχρηματοπιστηριακά παράγωγα, η μάχη για την εσωτερική αξιολόγηση κινδύνου δεν ήταν μια ανοιχτή πολιτική μάχη, αλλά έλαβε χώρα στο πλαίσιο διεθνών διαπραγματεύσεων, με ελάχιστο δημόσιο διάλογο. Ωστόσο, στο βαθμό που υπήρξε δημόσια συζήτηση, η Ομάδα των τριάντα έπαιξε ρόλο σε αυτήν.

37. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, τα δύο αυτά παραδείγματα αποδεικνύουν ότι η ομάδα των τριάντα είναι κάτι πολύ περισσότερο από μια δεξαμενή σκέψης. Όπως υποστηρίζει ο καταγγέλλων, έχει επιδείξει πολιτική προτίμηση για αυτορρύθμιση και αυτοεπιτήρηση, και έχει εργαστεί για να τις καθιερώσει ως τον κανόνα στην παγκόσμια χρηματοπιστωτική διακυβέρνηση. Ο καταγγέλλων, στην πραγματικότητα, πιστεύει ότι η γνώμη της ΕΚΤ παρουσιάζει μια εικόνα που βασίζεται σε μερικές/ελλιπείς πληροφορίες σχετικά με την ίδια τη φύση της ομάδας των τριάντα. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η ΕΚΤ τείνει να απεικονίζει την Ομάδα ως ένα ουδέτερο σώμα στο οποίο οι σοφοί ανταλλάσσουν αφηρημένες θεωρίες. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, αυτό δεν ισχύει. Αντίθετα, σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, ο

όμιλος των τριάντα είναι ένας σύλλογος με φιλοδοξίες να πλαισιώσει τη συζήτηση για τη ρύθμιση του χρηματοπιστωτικού τομέα σε παγκόσμιο επίπεδο, προκειμένου να επηρεάσει τα αποτελέσματα.

38. Εν ολίγοις, κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, η ομάδα των τριάντα παρουσιάζει όλα τα χαρακτηριστικά μιας «ομάδας λόμπι»: χρηματοδοτείται από ιδιωτικές χρηματοοικονομικές εταιρείες, κυριαρχείται από εκπροσώπους των ίδιων εταιρειών (τα δημόσια στοιχεία της είναι κυρίως άτομα που εκπροσωπούν χρηματοοικονομικές εταιρείες), στόχος της είναι να διαμορφώσει πολιτική και να επηρεάσει τη χρηματοπιστωτική ρύθμιση, και ιστορικά είναι γνωστό ότι έχει πάρει θέσεις κοντά στις θέσεις των χρηματοοικονομικών εταιρειών. Αναφέρει ότι θα μπορούσε επίσης να θεωρηθεί «ομάδα συμφερόντων» ή «ομάδα ελίτ». Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, σίγουρα δεν είναι μια «ουδέτερη δεξαμενή σκέψης».

39. Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι, εάν η ΕΚΤ είχε παράσχει περιγραφή των δραστηριοτήτων του Προέδρου στην ομάδα των τριάντα, αυτό θα μπορούσε να έχει ρίξει φως στο θέμα κατά τρόπο που δεν μπορεί να κάνει η αναζήτηση διαθέσιμων στο κοινό πληροφοριών (υποθέτοντας ότι η ΕΚΤ έχει πρόσβαση ή μπορεί να αποκτήσει πρόσβαση σε αυτές τις λεπτομερείς πληροφορίες). Ωστόσο, ο καταγγέλλων δηλώνει ότι οι πληροφορίες που παρέχει η ΕΚΤ στη γνώμη της προς τον Διαμεσολαβητή είναι περιορισμένης αξίας. Ο καταγγέλλων υπογραμμίζει ότι η ομάδα των τριάντα συνεδριάσεων είναι κλειστή για το κοινό. Κατά συνέπεια, λίγες πληροφορίες σχετικά με την εσωτερική λειτουργία της ομάδας μπορούν να βρεθούν στο κοινό κτήμα. Ωστόσο, η γνώμη της ΕΚΤ δεν παρέχει πρόσθετες λεπτομέρειες σχετικά με το τι συμβαίνει στα σεμινάρια και τις συνεδριάσεις της ομάδας των τριάντα.

40. Ο καταγγέλλων επισημαίνει ότι η ΕΚΤ δηλώνει ότι ο πρόεδρος της δεσμεύεται από την αρχή της ανεξαρτησίας και το επαγγελματικό απόρρητο όταν συμμετέχει σε συνεδριάσεις και σεμινάρια της Ομάδας των τριάντα. Ο ισχυρισμός αυτός είναι αδύνατον να επιβεβαιωθεί, δεδομένου ότι δεν υπάρχουν διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τις εσωτερικές διαδικασίες της ομάδας των τριάντα.

41. Ο καταγγέλλων αναγνωρίζει την ανάγκη ο Πρόεδρος της ΕΚΤ να παραμένει ενημερωμένος και να έρχεται σε επαφή με άλλους κεντρικούς τραπεζίτες και να συζητά σημαντικά θέματα για τις τράπεζες και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Ωστόσο, η επιλογή του περιβάλλοντος και των περιστάσεων για μια τέτοια ανταλλαγή απόψεων είναι ιδιαίτερα σημαντική. Το γεγονός ότι η ΕΚΤ διοργανώνει επίσης συνέδρια και σεμινάρια δεν μεταβάλλει τη σημασία της συμμετοχής στην ομάδα των τριάντα.

42. Ο καταγγέλλων σημειώνει ότι, σε προηγούμενη επιστολή της, η ΕΚΤ δήλωσε ότι «η συμμετοχή του κ. Draghi στην ομάδα των τριάντα πραγματοποιείται με την προσωπική του ιδιότητα, κατόπιν πρόσκλησης». Σημειώνει ότι δεν υπάρχει καμία αναφορά σε αυτό στη γνώμη της ΕΚΤ, γεγονός που υποδηλώνει ότι το να είσαι μέλος της ομάδας των τριάντα είναι «απαραίτητο για την ορθή εκτέλεση της εντολής της ΕΚΤ».

43. Όσον αφορά τους κανόνες δεοντολογίας, ο καταγγέλλων επισημαίνει ότι ο Διαμεσολαβητής ζήτησε από την ΕΚΤ να λάβει υπόψη δύο χωριστές διεθνείς κατευθυντήριες γραμμές

δεοντολογίας. Έχοντας αυτό κατά νου, ο καταγγέλλων επισημαίνει ότι η γνώμη της ΕΚΤ είναι εξαιρετικά σύντομη και διατυπώνει μόνο τρεις παρατηρήσεις: Το πρώτο σχόλιο είναι: «Για την ορθή εκτέλεση της εντολής της ΕΚΤ είναι απαραίτητο ο Πρόεδρος της ΕΚΤ να πραγματοποιεί τακτικές ανταλλαγές απόψεων με εκπροσώπους του παγκόσμιου οικονομικού και χρηματοπιστωτικού περιβάλλοντος στο οποίο δραστηριοποιείται η ΕΚΤ.» Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΚΤ παραπέμπει στο άρθρο 3.4 του Κώδικα Δεοντολογίας για τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, το οποίο έχει ως εξής: «Μπορούν, ωστόσο, να δέχονται προσκλήσεις σε συνέδρια, δεξιώσεις ή πολιτιστικές εκδηλώσεις και συνδεδεμένες ψυχαγωγικές εκδηλώσεις, συμπεριλαμβανομένης της κατάλληλης φιλοξενίας, εάν η συμμετοχή τους στην εκδήλωση είναι συμβατή με την εκπλήρωση των καθηκόντων τους ως μελών του Διοικητικού Συμβουλίου. Στο πλαίσιο αυτό, μπορούν να δεχθούν την επιστροφή των εξόδων ταξιδίου και διαμονής από τους διοργανωτές ανάλογα με τη διάρκεια της δέσμευσής τους, εκτός εάν οι διοργανωτές είναι ιδρύματα υπό την εποπτεία τους. Ειδικότερα, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου θα πρέπει να τηρούν ιδιαίτερη σύνεση όσον αφορά τις ατομικές προσκλήσεις. Οι κανόνες αυτοί θα πρέπει να ισχύουν εξίσου για τους συζύγους ή τους συντρόφους τους, εάν οι προσκλήσεις επεκτείνονται και σε αυτούς και εάν η συμμετοχή τους συνάδει με το διεθνώς αποδεκτό έθιμο.» Η ΕΚΤ παραπέμπει επίσης στο άρθρο 3 του συμπληρωματικού κώδικα δεοντολογίας για τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΚΤ. Το άρθρο με τίτλο «Αποδοχή προσκλήσεων» έχει ως εξής: «Τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής, έχοντας κατά νου την υποχρέωσή τους να σέβονται την αρχή της ανεξαρτησίας και να αποφεύγουν τη σύγκρουση συμφερόντων, μπορούν να δέχονται προσκλήσεις σε συνέδρια, δεξιώσεις ή πολιτιστικές εκδηλώσεις και συναφείς ψυχαγωγικές εκδηλώσεις, συμπεριλαμβανομένης της κατάλληλης φιλοξενίας, εάν η συμμετοχή τους στην εκδήλωση είναι συμβατή με την εκπλήρωση των καθηκόντων τους ή είναι προς το συμφέρον της ΕΚΤ. Στο πλαίσιο αυτό, μπορούν να δεχθούν την καταβολή από τους διοργανωτές των εξόδων ταξιδίου και διαμονής ανάλογα με τη διάρκεια της δέσμευσής τους. Ειδικότερα, τα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής μπορούν να δέχονται προσκλήσεις σε εκδηλώσεις που συμμετέχουν ευρέως, ενώ θα πρέπει να τηρούν ιδιαίτερη σύνεση όσον αφορά τις ατομικές προσκλήσεις. Τυχόν τέλη που μπορούν να γίνουν δεκτά από τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής για διαλέξεις και ομιλίες που πραγματοποιούνται υπό την επίσημη ιδιότητά τους χρησιμοποιούνται από την ΕΚΤ για φιλανθρωπικούς σκοπούς». Ο καταγγέλλων δηλώνει ότι, ενώ τα δύο άρθρα τονίζουν ότι τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΕΚΤ μπορούν να δέχονται προσκλήσεις, αυτό δεν σημαίνει ότι η συμμετοχή στην ομάδα των τριάντα είναι συμβατή με τα καθήκοντα του Προέδρου ή με το συμφέρον της ΕΚΤ, ούτε συνεπάγεται ότι έχει ληφθεί η δέουσα προσοχή όσον αφορά την αρχή της ανεξαρτησίας και την ανάγκη αποφυγής σύγκρουσης συμφερόντων. Στο πλαίσιο αυτό, ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι η ΕΚΤ ουδέποτε αξιολόγησε διεξοδικά την ομάδα των τριάντα.

44. Ο καταγγέλλων δηλώνει ότι η σύγκρουση συμφερόντων μπορεί κάλλιστα να βασίζεται στην «υποτιθέμενη πίστη» σε έναν οργανισμό.

45. Ο καταγγέλλων επισημαίνει επίσης ότι, παρά την παρούσα καταγγελία προς τον Διαμεσολαβητή και την αρκετά ευρεία κάλυψη από τον Τύπο, η συμμετοχή του Προέδρου της ΕΚΤ στην Ομάδα των τριάντα δεν εμφανίζεται ακόμη στο βιογραφικό του σημείωμα στον δικτυακό τόπο της ΕΚΤ.

46. Ως καταληκτικές παρατηρήσεις, ο καταγγέλλων δηλώνει ότι είναι απολύτως ζωτικής σημασίας η ηγεσία της ΕΚΤ, γενικά, και του Προέδρου, ειδικότερα, να μην μπορεί καν να είναι ύποπτη ότι τελεί υπό αθέμιτη επιρροή από χρηματοπιστωτικά λόμπι. Ο καταγγέλλων είναι της άποψης ότι η συμμετοχή του Προέδρου της ΕΚΤ στην Ομάδα των τριάντα αποτελεί λόγο ανησυχίας. Θεωρεί ότι οι βασικές αρχές των Συνθηκών της ΕΕ, καθώς και οι κανόνες δεοντολογίας, δεν έχουν ληφθεί σοβαρά υπόψη από την ΕΚΤ. Η ανεξαρτησία της ΕΚΤ μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση εάν, για παράδειγμα, ζητήματα πολιτικής διευθετούνται σε ένα πλαίσιο όπως η Ομάδα των τριάντα. Η φήμη της ΕΚΤ μπορεί να θιγεί εάν, για παράδειγμα, οι εκπρόσωποι της Ομάδας των Τριάντα προτείνουν άμεσα ή έμμεσα ότι ο Πρόεδρος της ΕΚΤ υποστηρίζει προτάσεις που ευνοούνται από τον ιδιωτικό τομέα. Ο καταγγέλλων προσθέτει ότι η σύγκρουση συμφερόντων (προφανής ή δυνητική) –μία έννοια που αποτελεί μέρος της γενικής αρχής της διασφάλισης της ανεξαρτησίας- μπορεί επίσης να αποτελέσει απειλή εάν, για παράδειγμα, ο Πρόεδρος λάβει θέση η οποία ερμηνεύεται ως πίστη σε έναν οργανισμό όπως η Ομάδα των τριάντα, ή εάν ο πρόεδρος υποστηρίζει πολιτικές που θα ήταν ιδιαίτερα ευνοϊκές για τις εταιρείες που εκπροσωπούνται στον οργανισμό. Ο καταγγέλλων δεν θεωρεί ότι η γνώμη της ΕΚΤ ουδόλως ανταποκρίνεται στις ανησυχίες που διατυπώθηκαν στην καταγγελία της. Επίσης, ο καταγγέλλων θεωρεί ότι η γνώμη της ΕΚΤ επιβεβαιώνει τους φόβους της ότι σε κανένα σημείο η ΕΚΤ δεν έχει λάβει σοβαρά υπόψη το ζήτημα, ούτε πριν ούτε μετά την υποβολή της καταγγελίας του καταγγέλλοντος. Δεν υπάρχει κανένα ίχνος, υπογραμμίζει, ότι το θέμα έχει αντιμετωπιστεί από τον Υπεύθυνο Δεοντολογίας. Αυτό οδηγεί τον καταγγέλλοντα να τονίσει ότι, εκτός από το αίτημα του Προέδρου να αποχωρήσει από την Ομάδα των τριάντα, υπάρχει ανάγκη να βελτιωθούν δραστικά οι εσωτερικές διαδικασίες της ΕΚΤ.

Αξιολόγηση της Διαμεσολαβήτριας

47. Το άρθρο 130 της ΣΛΕΕ [6] και το καταστατικό της ΕΚΤ [7] απαιτούν από τα μέλη των οργάνων λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ να ενεργούν ανεξάρτητα. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι η υποχρέωση αυτή εξυπηρετεί δύο σκοπούς. Πρώτον, συμβάλλει στη διασφάλιση της προσπάθειας των μελών να εκτελούν τα καθήκοντα και να επιτυγχάνουν ορθά και πλήρως τους στόχους της ΕΚΤ, συμβάλλοντας έτσι στην αποτελεσματικότητα της ΕΚΤ. Δεύτερον, η υποχρέωση των μελών των οργάνων λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ να ενεργούν ανεξάρτητα συμβάλλει επίσης στη διασφάλιση της νομιμότητας της ΕΚΤ στα μάτια των πολιτών της ΕΕ.

48. Εκτός από την υποχρέωσή τους να ενεργούν ανεξάρτητα, τα μέλη των οργάνων λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ πρέπει επίσης να αποφεύγουν τη σύγκρουση συμφερόντων. Ο Διαμεσολαβητής υπογραμμίζει ότι η νομιμότητα της ΕΚΤ και της ΕΕ στα μάτια των πολιτών δεν εξαρτάται μόνο από την αποφυγή **πραγματικών** συγκρούσεων συμφερόντων αλλά και από τις **εμφανείς** συγκρούσεις συμφερόντων [8] .

49. Ο Διαμεσολαβητής αντιλαμβάνεται ότι ο καταγγέλλων υποστηρίζει ότι η Ομάδα των Τριάντα είναι «ομάδα συμφερόντων» που εκπροσωπεί ιδιωτικά οικονομικά συμφέροντα και «λόμπι» για την προώθηση αυτών των ιδιωτικών οικονομικών συμφερόντων. Ο καταγγέλλων προτείνει επίσης ότι, εάν η Ομάδα των Τριακοντακοσίων δεν είναι η ίδια ένα λόμπι, παρέχει στα ιδιωτικά συμφέροντα μια πλατφόρμα για την άσκηση πίεσης στους κορυφαίους φορείς λήψης αποφάσεων των σημαντικότερων κεντρικών τραπεζών στον κόσμο, συμπεριλαμβανομένης της

ΕΚΤ. Ως εκ τούτου, ο καταγγέλλων καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η συμμετοχή στην ομάδα των τριάντα είναι ασύμβατη με τον ρόλο του Προέδρου της ΕΚΤ και με την υποχρέωσή του να παραμείνει ανεξάρτητος.

50. Μετά την προσεκτική ανάλυση όλων των επιχειρημάτων που προέβαλε ο καταγγέλλων, ο Διαμεσολαβητής αντιλαμβάνεται ότι ο καταγγέλλων στηρίζει την άποψή του ότι η ομάδα των τριάντα αποτελεί ομάδα συμφερόντων και οργάνωση ομάδων συμφερόντων για τους ακόλουθους τρεις κύριους λόγους: I) τη σύνθεση της ομάδας των τριάντα, ιδίως το γεγονός ότι ορισμένα μέλη της ομάδας των τριάντα εργάζονται επί του παρόντος, ή έχουν εργαστεί, για ιδιωτικές τράπεζες και εταιρείες επενδύσεων· (II) η χρηματοδότηση της Ομάδας των Τριάντα, την οποία τα καταγγέλλοντα κράτη προέρχονται κυρίως από ιδιωτικές τραπεζικές και επενδυτικές εταιρείες, και (iii) οι στόχοι του Ομίλου των τριάντα, τους οποίους τα καταγγέλλοντα κράτη ευνοούν τα ιδιωτικά συμφέροντα και αντικατοπτρίζονται στα θέματα που συζητήθηκαν και στις εκθέσεις που συνέταξε η Ομάδα των Τριάντα στον τομέα της χρηματοπιστωτικής και οικονομικής πολιτικής.

51. Η ΕΚΤ υποστηρίζει ότι η Ομάδα των τριάντα είναι ένα φόρουμ για την ανταλλαγή απόψεων σχετικά με παγκόσμια οικονομικά και χρηματοπιστωτικά ζητήματα, με στόχο την εμβάθυνση της κατανόησης των διεθνών οικονομικών και χρηματοπιστωτικών ζητημάτων. Υποστηρίζει ότι η ομάδα των τριάντα δεν είναι «λόμπι» ή «ομάδα συμφερόντων» που θα είχε ως στόχο να επηρεάσει οποιαδήποτε διαδικασία λήψης αποφάσεων κατά τρόπο που να υπερασπίζεται τα ιδιωτικά συμφέροντα.

52. Η «ομάδα συμφερόντων» είναι, όπως αντιλαμβάνεται ο Διαμεσολαβητής, μια ομάδα φυσικών ή νομικών προσώπων που έχουν κοινό συμφέρον όσον αφορά ένα ουσιαστικό ζήτημα και επιδιώκουν να προωθήσουν αυτό το κοινό συμφέρον με διάφορα μέσα. Ως «lobby» νοείται μια ομάδα συμφερόντων που επιδιώκει να προωθήσει το κοινό συμφέρον της μέσω του άμεσου επηρεασμού τρίτων, συμπεριλαμβανομένων των δημοσίων υπαλλήλων.

53. Ο Διαμεσολαβητής θα εξετάσει στη συνέχεια τα επιχειρήματα του καταγγέλλοντος σχετικά με τη σύνθεση, τη χρηματοδότηση και τους στόχους της ομάδας των τριάντα. Στο πλαίσιο αυτό, ο Διαμεσολαβητής θα λάβει υπόψη όχι μόνο τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος και της ΕΚΤ, αλλά και τις δημοσιευμένες πληροφορίες σχετικά με την ομάδα των τριάντα που είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο της τελευταίας.

Η σύνθεση της ομάδας των τριάντα

54. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι η ομάδα των τριάντα αποτελείται από εξέχοντες ακαδημαϊκούς που ειδικεύονται στους τομείς της οικονομίας και των οικονομικών· υψηλόβαθμοι πολιτικοί με εμπειρία στον τομέα της οικονομίας και των οικονομικών· ενεργών και πρώην υψηλόβαθμων μελών κεντρικών τραπεζών και διεθνών χρηματοπιστωτικών οργανισμών· και υψηλού επιπέδου στοιχεία από ιδιωτικές τράπεζες και εταιρείες επενδύσεων. Τα σημερινά μέλη της Ομάδας των Τριάντα είναι τα εξής [9] :

Paul A. Volcker (πρώην πρόεδρος της Ομοσπονδιακής Τράπεζας των ΗΠΑ)

Jacob A. Frenkel (πρόεδρος της JPMorgan Chase International)

Jean-Claude Trichet (πρώην Πρόεδρος της ΕΚΤ· Επίτιμος Κυβερνήτης, Banque de France)

Geoffrey L. Bell (Εκτελεστικός Γραμματέας της Ομάδας των τριάντα· Πρόεδρος, Geoffrey Bell and Associates· Πρώην σύμβουλος της Τράπεζας της Βενεζουέλας)

Leszek Balcerowicz (καθηγητής, Σχολή Οικονομικών της Βαρσοβίας· Πρώην Πρόεδρος της Τράπεζας της Πολωνίας)

Carney (κυβερνήτης και πρόεδρος της Τράπεζας του Καναδά· Πρόεδρος του Συμβουλίου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας· Διοικητικό Συμβούλιο, BIS)

Jaime Caruana (γενικός διευθυντής της Τράπεζας Διεθνών Διακανονισμών· Πρώην κυβερνήτης της Banco de España)

Domingo Cavallo (Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος, DFC Associates, LLC· Πρώην Υπουργός Οικονομίας, Αργεντινή)

E. Gerald Corrigan (Διευθύνων Σύμβουλος, Goldman Sachs Group, Inc.· Πρώην πρόεδρος της Federal Reserve Bank of New York)

Guillermo de la Dehesa Romero (διευθυντής, Grupo Santander· Πρώην Αναπληρωτής Διευθυντής, Banco de España)

Mario Draghi, Πρόεδρος της ΕΚΤ

Dudley (Πρόεδρος της Federal Reserve Bank of New York· Πρώην εταίρος και διευθύνων σύμβουλος, Goldman Sachs)

Martin Feldstein (Καθηγητής Οικονομικών, Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ)

Ρότζερ Φέργκιουσον, Τζούνιορ. (Πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος, TIAA-CREF· Πρώην πρόεδρος της Swiss Re America Holding Corporation)

Stanley Fischer (κυβερνήτης, Τράπεζα του Ισραήλ· Πρώην Πρώτος Διευθύνων Σύμβουλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου)

Arminio Fraga Neto (ιδρυτικός εταίρος, Gavea Investimentos· Πρώην Κυβερνήτης, Banco Central do Brasil)

Gerd Häusler (CEO, Bayerische Landesbank· Πρώην διευθύνων σύμβουλος και μέλος του γνωμοδοτικού συμβουλίου, Lazard and Company)

Philipp Hildebrand (ανώτερος επισκέπτης συνεργάτης, Σχολή κυβέρνησης Blavatnik, Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης· Πρώην Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου, Εθνική Τράπεζα της Ελβετίας)

Mervyn King (Κυβερνήτης, Τράπεζα της Αγγλίας)

Paul Krugman (Καθηγητής Οικονομικών, Πανεπιστήμιο Princeton)

Guillermo Ortiz (Πρόεδρος και Πρόεδρος, Grupo Financiero Banorte· Πρώην κυβερνήτης της Banco de Mexico· Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Τράπεζας Διεθνών Διακανονισμών)

Raghuram G. Rajan (Καθηγητής Οικονομικών, Chicago Booth School of Business· Οικονομικός σύμβουλος του Πρωθυπουργού της Ινδίας)

Kenneth Rogoff (Καθηγητής Δημόσιας Πολιτικής και Οικονομικών, Χάρβαρντ· Πρώην επικεφαλής οικονομολόγος, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο)

Tharman Shanmugaratnam (Αναπληρωτής Πρωθυπουργός και Υπουργός Οικονομικών και Ανθρώπινου Δυναμικού, Σιγκαπούρη· Πρόεδρος της Νομισματικής Αρχής της Σιγκαπούρης)

Masaaki Shirakawa (κυβερνήτης, Τράπεζα της Ιαπωνίας· Πρώην Καθηγητής της Κυβερνητικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Κιότο)

Lawrence Summers (καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ· Πρώην διευθυντής του Εθνικού Οικονομικού Συμβουλίου· Πρώην Πρόεδρος του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ· Πρώην Υπουργός Οικονομικών των ΗΠΑ)

Λόρδος Adair Turner (Πρόεδρος της Αρχής Χρηματοπιστωτικών Υπηρεσιών· Μέλος της Βουλής των Λόρδων, Ηνωμένο Βασίλειο)

David Walker (Ανώτερος Σύμβουλος, Morgan Stanley International, Inc.· Πρώην Πρόεδρος του Συμβουλίου Κινητών Αξιών και Επενδύσεων)

Axel A. Weber (πρόεδρος, UBS)

Yutaka Yamaguchi (πρώην αναπληρωτής διοικητής, Τράπεζα της Ιαπωνίας)

Ernesto Zedillo (Διευθυντής, Κέντρο Μελέτης της Παγκοσμιοποίησης του Yale, Πανεπιστήμιο Yale· Πρώην Πρόεδρος του Μεξικού)

Zhou Xiaochuan (κυβερνήτης, Λαϊκή Τράπεζα της Κίνας· Πρώην πρόεδρος της κινεζικής τράπεζας κατασκευών· Πρώην Αναπληρωτής Υπουργός Εμπορίου)

Abdlatif Al-Hamad (ανώτερο μέλος) (πρόεδρος του Αραβικού Ταμείου Οικονομικής Ανάπτυξης·

Πρώην Υπουργός Οικονομικών και Προγραμματισμού, Κουβέιτ).

55. Από την εξέταση προκύπτει ότι περισσότερα από τα μισά από τα 38 μέλη είναι εν ενεργεία ή πρώην υψηλόβαθμα στελέχη των δημόσιων οργανισμών, δηλαδή των κεντρικών τραπεζών, των αρχών χρηματοπιστωτικής εποπτείας και των διεθνών δημόσιων χρηματοπιστωτικών οργανισμών, ενώ λιγότερο από το ένα τρίτο εργάζονται επί του παρόντος για ιδιωτικές εταιρείες.

56. Δεδομένης της μεγάλης ποικιλομορφίας των μελών της ομάδας των τριάντα, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι δεν είναι δυνατόν να συναχθεί, από τη σύνθεσή της και μόνο, ότι η ομάδα των τριάντα αποτελεί λόμπι ή ομάδα συμφερόντων που έχει «κοινό συμφέρον» που θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την ανεξαρτησία της ΕΚΤ.

Η χρηματοδότηση της ομάδας των τριάντα

57. Ο καταγγέλλων ισχυρίζεται ότι ο τρόπος με τον οποίο χρηματοδοτείται ο όμιλος των τριάντα αποδεικνύει ότι ο όμιλος αποτελεί πρωτοβουλία που προωθείται από τον ιδιωτικό χρηματοπιστωτικό τομέα. Ο καταγγέλλων δίνει έμφαση στο γεγονός ότι 45 από τους 79 συνεισφέροντες στον Όμιλο είναι χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις ή τραπεζικοί όμιλοι συμφερόντων.

58. Ο Διαμεσολαβητής εξέτασε την ετήσια έκθεση της ομάδας των τριάντα (διαθέσιμη στον ιστότοπό της) και σημειώνει τα ακόλουθα: ο Όμιλος υποστηρίζεται από τράπεζες, μη τραπεζικές εταιρείες, κεντρικές τράπεζες, ιδιώτες και, για συγκεκριμένα έργα, ιδρύματα. Τα συνολικά έσοδα της ανήλθαν σε 646965 δολάρια ΗΠΑ το οικονομικό έτος 2010 και σε 618509 δολάρια το οικονομικό έτος 2011. Από τα έσοδα αυτά, 619 547 USD προέρχονταν από εισφορές το 2010 και 597 501 USD προέρχονταν από εισφορές το 2011. Λαμβάνει επίσης μικρά ποσά από την πώληση των έντυπων αντιγράφων των εγγράφων μελέτης που παράγει (τα ηλεκτρονικά αντίγραφα διατίθενται δωρεάν στην ιστοσελίδα της ομάδας των τριάντα [10]).

59. Οι συνεισφέροντες στην Ομάδα των Τριάντα κατά τα οικονομικά έτη 2010 και 2011 ήταν οι εξής:

Absa Group Ltd

Gavea Investimentos

AIG, Inc.

H Goldman Sachs και η Co.

Αραβικό Ταμείο Οικονομικής και Κοινωνικής Ανάπτυξης

Διεθνής Τράπεζα του Κόλπου

Asociación Española de Banca

Toyoo Gyohten

Εθνική Τράπεζα της Αυστρίας

Νομισματική Αρχή του Χονγκ Κονγκ

Banca d'Italia

HSBC Holdings Plc.

Banco Central de Χιλή

Ένωση Ινδικών Τραπεζών

Μπάνκο ντε Γαλακία

Ιτάου Unibanco

Banco de Portugal

Ιαπωνική Αρχή Πιστοληπτικής Αξιολόγησης

Banco Mercantil

JPMorgan Chase International

Banco Sabadell

Ίδρυμα Kaufman

Μπάνκο Σανταντέρ

LCH Clearnet Group Limited

Τράπεζα Hapoalim

Mizuho Financial Group Inc

Τράπεζα Leumi le-Israel BM

Νομισματική Αρχή της Σιγκαπούρης

Τράπεζα Ανατολικής Ασίας, Ltd.

Moore Capital Management

Τράπεζα της Νέας Σκωτίας

Morgan Stanley & Co., Διεθνής

Τράπεζα του Τόκιο Mitsubishi UFJ

Εθνική Τράπεζα της Ουγγαρίας

BANKIA

Όμιλος Olayan

Banque Centrale du Luxembourg

Ίδρυμα Ανοικτής Κοινωνίας

Banque de France

Λαϊκή Τράπεζα της Κίνας

Μπάρκλεϊ

Αποθεματική Τράπεζα της Αυστραλίας

Τράπεζα BMCE

Αποθεματική Τράπεζα της Ινδίας

BM & F Bovespa

Πήτερ Ροθ

BNP Paribas

Βασιλική Τράπεζα της Σκωτίας

Μπρέβαν Χάουαρντ

Τόμας Ρούσο

Brown Brothers Harriman & Co.

Sella Holding Banca

Caxton Συνεργάτες

Κρατική Εταιρεία Επενδύσεων της Σιγκαπούρης

Central Bank and Financial Services Authority of Ireland (Κεντρική Τράπεζα και Αρχή Χρηματοπιστωτικών Υπηρεσιών της Ιρλανδίας)

Διαχείριση του ταμείου Soros

Κεντρική Τράπεζα των Μπαρμπάντος

Standard & Poor's

Κεντρική Τράπεζα της Μάλτας

Σάλιβαν και Κρόμγουελ

Κεντρική Τράπεζα της Ιορδανίας

Sveriges Riksbank

CIB Bank Ltd

Εθνική Τράπεζα της Ελβετίας

Citicorp

Ελβετική Ρε

Τράπεζα της Κοινοπολιτείας της Αυστραλίας

ΤΕΜΑΣ'ΕΚ

Πίστωση Suisse

Το Ίδρυμα Challenger

Danmarks Εθνική Τράπεζα

Επένδυση Tudor

Ίδρυμα Debs

UBS

Deutsche Bank AG

Unicredito Italiano

Αρχή Χρηματοπιστωτικών Υπηρεσιών του Ντουμπάι

Ίδρυμα Γουάιτχεντ

Ρότζερ Φέργκιουσον

60. Η ομάδα των τριάντα έλαβε επίσης παροχές σε είδος (π.χ. στέγαση, εγκαταστάσεις συνεδριάσεων...) κατά τη διάρκεια του 2010 και του 2011 από:

Αραβικό Ταμείο Οικονομικής και Κοινωνικής Ανάπτυξης

Τράπεζα Al Maghrib

Ντέιβις Πολκ & Γουάρντγουελ, LLP

Federal Reserve Bank of New York (Ομοσπονδιακή Τράπεζα της Νέας Υόρκης)

Διαμερικανική Τράπεζα Ανάπτυξης

JPMorgan Chase

Μόργκαν Στάνλεϊ

Ένωση Μαροκινών τραπεζιτών

Προεδρία της Ελβετικής Συνομοσπονδίας

Ένωση Ελβετών Τραπεζών

Εθνική Τράπεζα της Ελβετίας

Δίκτυα ταπισερί

TIAA-CREF

61. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει κατ' αρχάς τη μεγάλη ποικιλομορφία των συνεισφερόντων στην Ομάδα των τριάντα. Οι συνεισφέροντες κεφαλαίων και οι συνεισφέροντες σε είδος είναι ιδιωτικές τράπεζες και ασφαλιστικές εταιρείες, εταιρείες επενδύσεων, μη κερδοσκοπικά ιδρύματα, ιδιώτες και δημόσιοι φορείς, όπως εθνικές κεντρικές τράπεζες και διεθνείς δημόσιοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί.

62. Από τους 88 συνεισφέροντες (που συνδυάζουν εισφορές κεφαλαίων με εισφορές σε είδος), λίγο περισσότεροι από τους μισούς είναι ιδιωτικές τράπεζες ή τραπεζικές ενώσεις, ασφαλιστικές εταιρείες ή εταιρείες επενδύσεων. Ωστόσο, είναι σημαντικό ότι σχεδόν το ένα τρίτο είναι δημόσιοι φορείς [11], συμπεριλαμβανομένων πολλών εθνικών κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών της ΕΕ. Η Διαμεσολαβήτρια θεωρεί ότι δεν πείθεται να υπονοήσει ότι τόσοι πολυποίκιλοι φορείς του δημόσιου τομέα, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων εθνικών κεντρικών τραπεζών της ΕΕ, θα θεωρούσαν δικαιολογημένο να συνεισφέρουν στην Ομάδα των τριάντα, εάν επρόκειτο πράγματι για «πρωτοβουλία που προωθείται από μέρη του ιδιωτικού χρηματοπιστωτικού τομέα, με σκοπό την προώθηση των συμφερόντων τους».

63. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής δεν θεωρεί ότι ο τρόπος με τον οποίο χρηματοδοτείται η Ομάδα των Τριάντα στηρίζει το επιχείρημα του καταγγέλλοντος ότι η Ομάδα των Τριάντα είναι μια πρωτοβουλία που προωθείται από φορείς του ιδιωτικού χρηματοπιστωτικού τομέα, με σκοπό την προώθηση των συμφερόντων τους.

Οι στόχοι της ομάδας των τριάντα

64. Η καταγγέλλουσα ισχυρίζεται ότι οι στόχοι της Ομάδας των τριάντα αντικατοπτρίζονται στα θέματα που συζητά και στις εκθέσεις που εκπονεί στον τομέα της χρηματοπιστωτικής και οικονομικής πολιτικής. Περιγράφει επίσης τις εκθέσεις της ομάδας ως «κομματικές». Κατά την άποψη του καταγγέλλοντος, οι στόχοι του ομίλου ευνοούν τα ιδιωτικά συμφέροντα.

65. Σύμφωνα με τη γνώμη της ΕΚΤ προς τον Διαμεσολαβητή, οι συνεδριάσεις της ολομέλειας της Ομάδας των τριάντα περιλαμβάνουν συζήτηση για τις διεθνείς οικονομικές προοπτικές κατά τους επόμενους 12 έως 24 μήνες, ενώ η εξέλιξη των χρηματοπιστωτικών αγορών έχει επίσης καταστεί σημείο εστίασης. Το 2010 και το 2011 οι συζητήσεις της ολομέλειας επικεντρώθηκαν στην αποκατάσταση των οικονομιών μετά τη χρηματοπιστωτική κρίση, τα αίτια και τις επιπτώσεις της κρίσης, τα διδάγματα που πρέπει να αντληθούν, τις εναπομένουσες προκλήσεις και τον αντίκτυπο των χρηματοπιστωτικών και κανονιστικών μεταρρυθμίσεων στον τραπεζικό τομέα. Οι συνεδριάσεις της ολομέλειας έθιξαν επίσης τις εξελίξεις στις αναδυόμενες οικονομίες της αγοράς, τα ζητήματα που αντιμετωπίζουν το διεθνές νομισματικό σύστημα και τους γεωπολιτικούς κινδύνους.

66. Ο Διαμεσολαβητής εξέτασε προσεκτικά τις δημόσια διαθέσιμες πληροφορίες στον δικτυακό τόπο της ομάδας των τριάντα [12]. Οι πληροφορίες αυτές επιβεβαιώνουν ότι τα ζητήματα αυτά αποτέλεσαν πράγματι αντικείμενο των προαναφερθεισών συνόδων ολομέλειας. Είναι της άποψης του Διαμεσολαβητή ότι τα ζητήματα αυτά είναι προδήλως συναφή με το έργο της ΕΚΤ και ότι είναι εύλογο για την ΕΚΤ να θεωρήσει σκόπιμο να συμμετάσχει σε συζητήσεις για τα θέματα αυτά.

67. Επιπλέον, από την επισκόπηση των ομιλητών κατά τις συνόδους ολομέλειας που πραγματοποιήθηκαν το 2010 και το 2011 προκύπτει ότι οι απόψεις που εκφράστηκαν για τα ανωτέρω ζητήματα ήταν πολύ διαφορετικές. Από τους 17 ομιλητές στην τριακοστή σύνοδο ολομέλειας που φιλοξένησε η Τράπεζα Al Maghrib και το Αραβικό Ταμείο για την Οικονομική και

Κοινωνική Ανάπτυξη στις 27-29 Μαΐου 2010, 11 εργάστηκαν για δημόσιους φορείς [13] , τέσσερις εργάστηκαν για ιδιωτικούς χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς [14] και δύο ήταν πανεπιστημιακοί [15] . Από τους 19 ομιλητές στην Ολομέλεια της Ομάδας των Τριάντα που φιλοξένησε η Federal Reserve Bank της Νέας Υόρκης στις 2-4 Δεκεμβρίου 2010, 11 εργάστηκαν για δημόσιους φορείς [16] , έξι εργάστηκαν για ιδιωτικούς οικονομικούς φορείς [17] και δύο ήταν ακαδημαϊκοί [18] : Από τους 19 ομιλητές της συνεδρίασης ολομέλειας της Ομάδας των Τριάντα που φιλοξενήθηκε από την Εθνική Τράπεζα της Ελβετίας στις 26-28 Μαΐου 2011, 12 εργάστηκαν για δημόσιους φορείς [19] , τέσσερις εργάστηκαν για ιδιωτικούς οικονομικούς φορείς [20] και τρεις ήταν πανεπιστημιακοί [21] .

68. Η ΕΚΤ ανέφερε ότι η Ομάδα των Τριάντα διοργανώνει επίσης «Διεθνή Τραπεζικά Σεμινάρια». Ο Διαμεσολαβητής επανεξέτασε προσεκτικά τις ημερήσιες διατάξεις των διεθνών τραπεζικών σεμιναρίων για το 2009 και το 2010, οι οποίες είναι διαθέσιμες στο κοινό στην ετήσια έκθεση της ομάδας των τριάντα.

69. Το Διεθνές Τραπεζικό Σεμινάριο που διοργάνωσε η Κεντρική Τράπεζα της Τουρκίας στις 5 Οκτωβρίου 2009 είχε την ακόλουθη ημερήσια διάταξη και ομιλητές:

Θέμα 1: Πράσινες πυροβολισμοί: Πόσο ζωντανός και πόσο βιώσιμος;

Ομιλητές

Παγκόσμια προοπτική, John Lipsky, πρώτος αναπληρωτής διευθύνων σύμβουλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου

Ευρώπη, Jean-Claude Trichet, (τότε) Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

Ιαπωνία, Masaaki Shirakawa Διοικητής, Τράπεζα της Ιαπωνίας

Τουρκία, Durmu Yilmaz, Διοικητής, Κεντρική Τράπεζα της Τουρκίας

Θέμα 2: Διεθνής Συντονισμός Χρηματοοικονομικής και Ρυθμιστικής Πολιτικής

Προοπτική, Mervyn King, Διοικητής, Τράπεζα της Αγγλίας

Άποψη, Sheila C. Bair, πρόεδρος της Ομοσπονδιακής Εταιρείας Ασφάλισης Καταθέσεων

Outlook, Mario Draghi, (τότε) διοικητής, Banca D'Italia, (τότε) πρόεδρος του Συμβουλίου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας

Προοπτική, Jaime Caruana, Γενικός Διευθυντής, Τράπεζα Διεθνών Διακανονισμών

Θέμα 3: Ανησυχίες για τις αναδυόμενες αγορές

Προοπτική, Duvvuri Subbarao, Διοικητής, Αποθεματική Τράπεζα της Ινδίας

Προοπτική, Henrique de Campos Meirelles, διοικητής της Τράπεζας της Βραζιλίας.

70. Το Διεθνές Τραπεζικό Σεμινάριο φιλοξένησε τη Διαμερικανική Τράπεζα Ανάπτυξης στις 10 Οκτωβρίου 2010 με την ακόλουθη ημερήσια διάταξη και ομιλητές:

Θέμα 1. Παγκόσμιες οικονομικές προοπτικές: Ακόμα οι Καταιγίδες είναι μπροστά;

Ομιλητές

Ben S. Bernanke, Πρόεδρος της Federal Reserve System

Jean-Claude Trichet, (τότε) Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

Mervyn King, Διοικητής, Τράπεζα της Αγγλίας

Θέμα 2: Εναλλακτικοί κινητήρες οικονομικής ανάπτυξης

Ομιλητές

Zhou Xiaochuan, Διοικητής, Λαϊκή Τράπεζα της Κίνας

Montek Ahluwalia, Αναπληρωτής Επίτροπος Σχεδιασμού, Ινδία

Luis Alberto Moreno, Πρόεδρος της Διαμερικανικής Τράπεζας Ανάπτυξης

Robert Zoellick, Πρόεδρος της Παγκόσμιας Τράπεζας

Θέμα 3: Δημοσιονομική μεταρρύθμιση: Υπαρχουμε ακόμα?

Ομιλητές

Paul A. Volcker, Πρόεδρος της Συμβουλευτικής Επιτροπής Οικονομικής Ανάκαμψης

Mario Draghi, (τότε) διοικητής, Banca D'Italia, (τότε) πρόεδρος του Συμβουλίου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας

Philipp Hildebrand, πρόεδρος της Εθνικής Τράπεζας της Ελβετίας.

71. Κατά την άποψη της Διαμεσολαβήτριας, τα θέματα που συζητήθηκαν και στα δύο προαναφερθέντα διεθνή Τραπεζικά Σεμινάρια είναι προδήλως συναφή με το έργο της ΕΚΤ και ότι η ΕΚΤ θα μπορούσε ευλόγως να θεωρήσει σκόπιμο να συμμετάσχει ο πρόεδρός της σε συζητήσεις για τα θέματα αυτά. Επιπλέον, μια ανασκόπηση των ομιλητών σε αυτά τα διεθνή Τραπεζικά Σεμινάρια δείχνει ότι οι απόψεις που ελήφθησαν για τα ανωτέρω θέματα ήταν πολύ διαφορετικές. Όσον αφορά το σεμινάριο του 2009, η Διαμεσολαβήτρια σημειώνει το γεγονός ότι

από τους εννέα ομιλητές, οκτώ εργάζονταν για δημόσιους φορείς και μόνο ένας εργάστηκε για ιδιωτικό οικονομικό φορέα. Όσον αφορά το σεμινάριο του 2010, ο Διαμεσολαβητής παρατηρεί ότι και οι 10 ομιλητές εργάστηκαν για δημόσιους φορείς.

72. Κατά την άποψη του Διαμεσολαβητή, οι ημερήσιες διατάξεις και η ποικιλομορφία των ομιλητών στις συνεδριάσεις της ολομέλειας και στα σεμινάρια της Ομάδας των τριάντα οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η Ομάδα αυτή καθαυτή θα πρέπει να χαρακτηρίζεται ως φόρουμ συζήτησης και όχι ως ομάδα συμφερόντων ή ως λόμπι που επιδιώκει την προώθηση ιδιωτικών συμφερόντων.

73. Υπό το πρίσμα των διαπιστώσεων στις σκέψεις 56, 63 και 72 ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής δεν θεωρεί ότι τα επιχειρήματα του καταγγέλλοντος σχετικά με τη φύση της ομάδας των 30 μπορούν να διατηρηθούν.

74. Η καταγγέλλουσα προβάλλει επίσης επιχειρήματα σχετικά με τον κίνδυνο να ταυτοποιηθεί ο Πρόεδρος και, ως εκ τούτου, η ΕΚΤ με εκθέσεις που δημοσιεύει η Ομάδα των τριάντα και ότι αυτό θα έθετε σε κίνδυνο την ανεξαρτησία της ΕΚΤ.

75. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι οι εκθέσεις καταρτίζονται από μεμονωμένα μέλη της ομάδας των τριάντα και δημοσιεύονται στο όνομά τους ή εκπονούνται από ομάδες εργασίας. Κάθε έκθεση που συντάσσεται από ένα άτομο περιέχει την ακόλουθη δήλωση: « *Οι απόψεις που εκφράζονται στην παρούσα εργασία είναι αυτές του συγγραφέα και δεν αντιπροσωπεύουν απαραίτητως τις απόψεις της ομάδας των τριάντα* ». Κάθε έκθεση που συνέταξε μια ομάδα εργασίας περιέχει την ακόλουθη δήλωση: « *Οι απόψεις που εκφράζονται στο παρόν έγγραφο είναι αυτές της ομάδας εργασίας για τον [θεματικό τίτλο της έκθεσης] και δεν αντιπροσωπεύουν απαραίτητως τις απόψεις όλων των μεμονωμένων μελών της ομάδας των τριάντα.* » Επομένως, δεν υπάρχει καμία απαίτηση τα άλλα μέλη της ομάδας των τριάντα να προσυπογράψουν τις απόψεις ενός συγκεκριμένου ατόμου ή μιας ομάδας εργασίας. Ως εκ τούτου, οι εκθέσεις που συντάσσονται από άλλα άτομα ή από ομάδες εργασίας στις οποίες δεν έχει συμμετάσχει ο Πρόεδρος της ΕΚΤ, ουδόλως περιορίζουν την ανεξαρτησία του Προέδρου της ΕΚΤ.

76. Ενώ ο σημερινός Πρόεδρος της ΕΚΤ δεν φαίνεται να έχει συμμετάσχει στην εκπόνηση οποιασδήποτε έκθεσης από την Ομάδα των τριάντα μετά τον διορισμό του ως μέλους της ΕΚΤ, ο προκάτοχός του το έπραξε. Όπως επισημαίνει ο καταγγέλλων (βλ. σκέψη 34 ανωτέρω), η έκθεση που δημοσιεύθηκε τον Οκτώβριο του 2009 σχετικά με τη μεταρρύθμιση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου καταρτίστηκε από ομάδα εργασίας στην οποία ήταν μέλος ο κ. Trichet, τότε πρόεδρος της ΕΚΤ [22]. Επιπλέον, η γνώμη της ΕΚΤ αναφέρει ρητώς (βλ. σκέψη 23 ανωτέρω) ότι ο Πρόεδρος της ΕΚΤ θα μπορούσε να συμμετάσχει σε ομάδες μελέτης στο μέλλον.

77. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι είναι πρακτική της Ομάδας των Τριάντα να αναφέρει στις εκθέσεις ότι τα μέλη συμμετέχουν «υπό την ατομική τους ιδιότητα» και ότι οι απόψεις που εκφράζονται δεν αντικατοπτρίζουν κατ' ανάγκη εκείνες των θεσμικών οργάνων με τα οποία συνδέονται τα μέλη. Κατά την άποψη του Διαμεσολαβητή, η ΕΚΤ δεν μπορούσε ευλόγως να αναμένει από τους πολίτες και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη να θεωρούν μια τέτοια δήλωση

αξιόπιστη εάν το αντικείμενο μιας έκθεσης σχετίζεται με τους τομείς αρμοδιότητας της ΕΚΤ [23] . Κατά την άποψη του Διαμεσολαβητή, **όλες** οι δηλώσεις των μελών των οργάνων λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ σχετικά με τους τομείς αρμοδιότητας της ΕΚΤ, καθώς και **όλες** οι ενέργειες των μελών των οργάνων λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ σχετικά με τους τομείς αρμοδιότητας της ΕΚΤ, θα έχουν αντίκτυπο, στα μάτια των πολιτών της ΕΕ και άλλων ενδιαφερόμενων μερών, στον τρόπο με τον οποίο γίνεται αντιληπτή η ΕΚΤ, ακόμη και αν ο συντάκτης της δήλωσης ή της ενέργειας δηλώνει ότι ενεργεί ιδιωτικά.

78. Ο Διαμεσολαβητής δεν έχει κανένα λόγο να αμφιβάλλει ότι, κατά την εξέταση της ενδεχόμενης συμμετοχής των μελών των οργάνων λήψης αποφάσεων της σε ομάδες μελέτης και της ενδεχόμενης έγκρισης των εκθέσεων που δημοσιεύονται από την ομάδα των τριάντα, ή οποιαδήποτε άλλη οντότητα, η ΕΚΤ θα λάβει δεόντως υπόψη την ανάγκη να διασφαλιστεί όχι μόνο η προστασία των θεσμικών συμφερόντων της, αλλά και το ουσιώδες συμφέρον της ΕΕ στο σύνολό της να εκλαμβάνεται η ΕΚΤ, στα μάτια των πολιτών, ότι ενεργεί νόμιμα.

79. Ο καταγγέλλων εκφράζει επίσης την ανησυχία του για το γεγονός ότι η απλή συμμετοχή του Προέδρου της ΕΚΤ σε συζητήσεις και σεμινάρια της Ομάδας των Τριάντα θα τον εκθέσει σε αθέμιτη επιρροή από μεμονωμένα συμφέροντα του ιδιωτικού τομέα. Ο καταγγέλλων φαίνεται να υποστηρίζει, εν ολίγοις, ότι, ακόμη και αν η ομάδα των τριάντα δεν αποτελεί η ίδια λόμπι, παρέχει στα ιδιωτικά συμφέροντα μια πλατφόρμα άσκησης πίεσης στους κορυφαίους φορείς λήψης αποφάσεων των σημαντικότερων κεντρικών τραπεζών στον κόσμο, συμπεριλαμβανομένης της ΕΚΤ.

80. Η ΕΚΤ υποστηρίζει ότι, σε γενικές γραμμές, είναι απαραίτητο ο Πρόεδρος της ΕΚΤ να πραγματοποιεί τακτικές συναντήσεις και να ανταλλάσσει απόψεις με υψηλόβαθμους εκπροσώπους του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, δεδομένου ότι οι εν λόγω συναντήσεις και ανταλλαγές αποτελούν πολύτιμη πηγή πληροφοριών από πρώτο χέρι σχετικά με τις εξελίξεις στο παγκόσμιο οικονομικό και χρηματοπιστωτικό περιβάλλον στο οποίο δραστηριοποιείται η ΕΚΤ και της επιτρέπουν να αναπτύσσει μια τεκμηριωμένη εικόνα του περιβάλλοντος αυτού. Οι συνεδριάσεις αυτές παρέχουν επίσης στην ΕΚΤ έναν δίαυλο για την κοινοποίηση των μέτρων πολιτικής της.

81. Ο Διαμεσολαβητής είναι της άποψης ότι είναι θεμιτό τα μέλη των οργάνων λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ να συμμετέχουν σε κατάλληλη δημόσια και ιδιωτική συζήτηση για θέματα που σχετίζονται με το έργο της ΕΚΤ. Η συμμετοχή στη συζήτηση επιτρέπει στην ΕΚΤ να εξηγήει και να αιτιολογεί τις ενέργειές της στα ενδιαφερόμενα μέρη, μεταξύ άλλων και στους πολίτες. Η συζήτηση αυτή βοηθά επίσης την ΕΚΤ να συγκεντρώνει και να κατανοεί πληροφορίες και προοπτικές για οικονομικά και χρηματοπιστωτικά θέματα που σχετίζονται με το έργο της, επιτρέποντάς της έτσι να εκτελεί καλύτερα τον ρόλο της και να επιτυγχάνει τους στόχους της. Επομένως, κατ' αρχήν, είναι ορθό, και μάλιστα αναγκαίο, τα μέλη των οργάνων λήψεως αποφάσεων της ΕΚΤ να συμμετέχουν σε κατάλληλα φόρουμ συζητήσεων.

82. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι το άρθρο 11 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ορίζει τα εξής:

«1. Τα θεσμικά όργανα παρέχουν, με τα κατάλληλα μέσα, στους πολίτες και στις αντιπροσωπευτικές ενώσεις τη δυνατότητα να γνωστοποιούν και να ανταλλάσσουν δημόσια τις απόψεις τους σε όλους τους τομείς δράσης της Ένωσης.

2. Τα θεσμικά όργανα διατηρούν **ανοικτό**, διαφανή και τακτικό διάλογο με τις αντιπροσωπευτικές ενώσεις και την κοινωνία των πολιτών».

Κατά την άποψη της Διαμεσολαβήτριας, η υποχρέωση διατήρησης ενός «ανοικτού» διαλόγου με την κοινωνία των πολιτών συνεπάγεται επίσης ότι ο διάλογος θα πρέπει να είναι ισορροπημένος, παρέχοντας στους διάφορους συνομιλητές την κατάλληλη ευκαιρία να συζητήσουν θέματα που σχετίζονται με το έργο της ΕΚΤ. Η παρατήρηση αυτή δεν συνεπάγεται ότι τα μέλη των οργάνων λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ θα πρέπει να επιδιώκουν μόνο τη συνεργασία με τις ομάδες της κοινωνίας των πολιτών που περιλαμβάνουν, εσωτερικά, το σύνολο των απόψεων σχετικά με θέματα που σχετίζονται με το έργο της ΕΚΤ. Πράγματι, είναι απίθανο να υπάρχουν τέτοιες ομαδικές ομάδες. Αντιθέτως, αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να καταβληθούν προσπάθειες για να συζητηθεί το έργο της ΕΚΤ σε διάφορα φόρουμ, πέραν της συζήτησης για το έργο της ΕΚΤ στο πλαίσιο οντοτήτων όπως η Ομάδα των τριάντα. Η Διαμεσολαβήτρια σημειώνει ότι η ΕΚΤ αναγνωρίζει την αρχή αυτή και την εφαρμόζει με τη διοργάνωση πολλαπλών σεμιναρίων για θέματα που σχετίζονται με το έργο της.

83. Ο Διαμεσολαβητής συμφωνεί με τον καταγγέλλοντα ότι είναι πιθανό ορισμένα μέλη της ομάδας των τριάντα να επιδιώξουν, κατά τη συμμετοχή τους στις συζητήσεις και τα σεμινάρια, να προωθήσουν τα συμφέροντα των οργανώσεων για τις οποίες εργάζονται [24]. Ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει, ωστόσο, ότι αποτελεί σιωπηρό χαρακτηριστικό όλων των συζητήσεων που διεξάγει ο Πρόεδρος της ΕΚΤ ότι οι συνομιλητές θα επιδιώξουν να τον πείσουν για το βάσιμο των απόψεών τους. Και το αντίστροφο. Πράγματι, τίποτα δεν θα ήταν ακατάλληλο για τον Πρόεδρο της ΕΚΤ, όταν συμμετέχει στην Ομάδα των Τριάντα δραστηριοτήτων, προωθώντας τα συμφέροντα της ΕΚΤ και της ΕΕ, με τη μετάδοση των απόψεων της ΕΚΤ επί θεμάτων που σχετίζονται με τον ρόλο της (λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την ανάγκη επαγγελματικού απορρήτου [25]) με σκοπό να πείσει άλλους φορείς λήψης αποφάσεων και ενδιαφερόμενους φορείς σχετικά με το βάσιμο των απόψεων της ΕΚΤ και να λάβει χρήσιμες πληροφορίες στην ΕΚΤ. Δεν υπάρχει τίποτα που να υποδηλώνει ότι μια τέτοια συζήτηση θα έθετε σε κίνδυνο την ανεξαρτησία και την ακεραιότητα της ΕΚΤ ή του Προέδρου της. Στο πλαίσιο αυτό, ο Διαμεσολαβητής λαμβάνει δεόντως υπόψη την ποικιλομορφία των μελών της ομάδας των τριάντα και το αντικείμενο των πρόσφατων συνόδων ολομέλειας και σεμιναρίων (βλ. σκέψεις 65 έως 73 ανωτέρω).

84. Ο καταγγέλλων υποστηρίζει επίσης ότι οι εν λόγω συζητήσεις δεν είναι διαφανείς, υπό την έννοια ότι διεξάγονται πίσω από «κλειστές πόρτες» και ότι το περιεχόμενό τους δεν είναι δημόσιο. Υποστηρίζει επίσης ότι η ΕΚΤ δεν έχει δημοσιοποιήσει τη συμμετοχή του Προέδρου της στην Ομάδα των τριάντα.

85. Η Διαμεσολαβήτρια υπογραμμίζει ότι η διαφάνεια διαδραματίζει ζωτικό ρόλο στην προώθηση της εμπιστοσύνης των πολιτών στην ορθή λειτουργία της ΕΕ και των θεσμικών της οργάνων. Ειδικότερα, η διαφάνεια διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην προώθηση της

εμπιστοσύνης των πολιτών ότι οι υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων ενεργούν ανεξάρτητα και χωρίς σύγκρουση συμφερόντων που θα μπορούσε να στρεβλώσει την κρίση τους.

86. Ο Διαμεσολαβητής είναι της άποψης ότι, όταν ο πρόεδρος της ΕΚΤ συμμετέχει σε συνεδρίαση, ο σκοπός της συνεδρίασης, η ταυτότητα των άλλων συμμετεχόντων και τα θέματα που συζητούνται θα πρέπει κανονικά να θεωρούνται ως πληροφορίες του κοινού, εκτός εάν υπάρχει θεμιτός λόγος εμπιστευτικότητας, όπως η ανάγκη προστασίας του δημόσιου συμφέροντος όσον αφορά τη χρηματοπιστωτική, νομισματική ή οικονομική πολιτική της ΕΕ ή κράτους μέλους [26] . Η Διαμεσολαβήτρια σημειώνει εν προκειμένω ότι ο δικτυακός τόπος της ομάδας των τριάντα φαίνεται να περιέχει τουλάχιστον βασικές πληροφορίες του είδους που αναφέρεται ανωτέρω.

87. Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει επίσης ότι το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης περιλαμβάνει το δικαίωμα να απευθύνεται γραπτώς σε οποιοδήποτε από τα θεσμικά όργανα και να λαμβάνει απάντηση. Ως εκ τούτου, οι πολίτες έχουν τη δυνατότητα να ζητούν από την ΕΚΤ πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με τυχόν ειδικές συνεδριάσεις της Ομάδας των Τριάντα στις οποίες συμμετέχει ο Πρόεδρος της ΕΚΤ.

88. Η Διαμεσολαβήτρια σημειώνει επίσης ότι η συμμετοχή του Προέδρου στην Ομάδα των τριάντα δεν ήταν ποτέ μυστική, δεδομένου ότι δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο της Ομάδας. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής είναι της άποψης ότι θα ήταν επίσης σύμφωνο με την αρχή της διαφάνειας να δημοσιοποιεί η ΕΚΤ, στον δικό της δικτυακό τόπο, το γεγονός ότι ο πρόεδρος της είναι μέλος της Ομάδας των τριάντα. Επιπλέον, δεν φαίνεται να υπάρχει βάσιμος λόγος, *εκ πρώτης όψεως* , για τον οποίο αυτό δεν θα μπορούσε να γίνει με τη συμπερίληψη των πληροφοριών στο βιογραφικό σημείωμα του Προέδρου (η τρέχουσα έκδοση του βιογραφικού του σημειώματος ενημερώνει τους πολίτες όχι μόνο για την εκπαίδευση και την προηγούμενη σταδιοδρομία του Προέδρου (συμπεριλαμβανομένης της εργασίας του στην Goldman Sachs), αλλά και για το γεγονός ότι είναι μέλος του διοικητικού συμβουλίου του Ινστιτούτου Προηγμένων Σπουδών του Princeton [27]). Ο Διαμεσολαβητής θα προβεί σε περαιτέρω παρατήρηση αναλόγως.

89. Ο καταγγέλλων εφιστά περαιτέρω την προσοχή στο γεγονός ότι ο συμπληρωματικός κώδικας κριτηρίων δεοντολογίας για τα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής της ΕΚΤ ορίζει ότι τα μέλη του συμβουλίου θα πρέπει να συμβουλευούνται τον υπεύθυνο δεοντολογίας σε περίπτωση αμφιβολίας όσον αφορά τις προσκλήσεις για συμμετοχή σε εκδηλώσεις τρίτων. Ο καταγγέλλων επικρίνει το γεγονός ότι ο Πρόεδρος της ΕΚΤ δεν προέβη, προφανώς, σε τέτοιου είδους διαβουλεύσεις όσον αφορά τη συμμετοχή του στην Ομάδα των τριάντα. Ο Διαμεσολαβητής υπογραμμίζει τη σημασία της πλήρους συμμόρφωσης με τους κανόνες δεοντολογίας της ΕΚΤ). Τονίζει ότι, εάν ένα μέλος των οργάνων λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ έχει αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον η συμμετοχή σε μια συγκεκριμένη εκδήλωση ή οργάνωση θα μπορούσε να θέσει υπό αμφισβήτηση την ανεξαρτησία και την ακεραιότητά του, καθώς και την ανεξαρτησία και την ακεραιότητα της ΕΚΤ, θα πρέπει να διαβουλευτεί με τον Υπεύθυνο Δεοντολογίας. Ωστόσο, εν προκειμένω, λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω στοιχείων, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι ο Πρόεδρος της ΕΚΤ δεν είχε λόγους να θεωρήσει ότι η συμμετοχή του στην ομάδα των τριάντα θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την ανεξαρτησία και την ακεραιότητά του, ούτε την

ανεξαρτησία και την ακεραιότητα της ΕΚΤ.

90. Πριν από την ολοκλήρωση, η Διαμεσολαβήτρια υπογραμμίζει ότι η χρηματοπιστωτική κρίση έχει αυξήσει σημαντικά τη δημόσια προβολή της ΕΚΤ και τις προσδοκίες του κοινού για τον ρόλο της. Επιπλέον, ο Διαμεσολαβητής επισημαίνει ότι ενδέχεται να ανατεθούν περαιτέρω αρμοδιότητες στην ΕΚΤ στο μέλλον, ιδίως όσον αφορά την εποπτεία των τραπεζών. Οι εξελίξεις αυτές σημαίνουν ότι όχι μόνο η ΕΚΤ, αλλά και η ΕΕ στο σύνολό της, έχουν ζωτικό συμφέρον να διασφαλίσουν ότι η ΕΚΤ θα βελτιώσει περαιτέρω την ποιότητα της επικοινωνίας της με το κοινό. Ο Διαμεσολαβητής θα προβεί επίσης σε περαιτέρω παρατήρηση σχετικά με το θέμα αυτό.

91. Στη γνωμοδότησή της προς τον Διαμεσολαβητή σχετικά με την παρούσα καταγγελία, η ΕΚΤ παρέσχε λεπτομερή εξήγηση όσον αφορά τη φύση της ομάδας των τριάντα και τους λόγους για τους οποίους θεωρεί σκόπιμο να είναι ο πρόεδρος της μέλος. Αντίθετα, όταν ο καταγγέλλων επικοινωνήσε για πρώτη φορά με την ΕΚΤ, η απάντησή της ήταν ασαφής και αμυντική. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι ο καταγγέλλων ήταν απολύτως δικαιολογημένος να μην δεχθεί την αρχική απάντηση της ΕΚΤ και, πράγματι, ότι εκτέλεσε δημόσια υπηρεσία απευθυνόμενη στον Διαμεσολαβητή και, ως εκ τούτου, παρείχε στην ΕΚΤ μια δεύτερη ευκαιρία να αποσαφηνίσει το ζήτημα.

92. Όσον αφορά τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος ότι η συμμετοχή του προέδρου της ΕΚΤ στην ομάδα των τριάντα είναι ασύμβατη με την ανεξαρτησία, τη φήμη και την ακεραιότητα της ΕΚΤ, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί, για τους λόγους που εξηγήθηκαν ανωτέρω, ότι ο ισχυρισμός δεν είναι δικαιολογημένος. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής δεν μπορεί να λάβει θέση όσον αφορά τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής περατώνει την έρευνα με τη διαπίστωση μη κακοδιοίκησης.

B. Συμπέρασμα

Βάσει της έρευνάς του σχετικά με την εν λόγω καταγγελία, ο Διαμεσολαβητής την περατώνει με το ακόλουθο συμπέρασμα:

Ο ισχυρισμός ότι η συμμετοχή του Προέδρου της ΕΚΤ στην Ομάδα των Τριάντα είναι ασύμβατος με την ανεξαρτησία, τη φήμη και την ακεραιότητα της ΕΚΤ δεν δικαιολογείται. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής δεν διαπιστώνει κακοδιοίκηση από την ΕΚΤ ως προς το θέμα αυτό.

Ο καταγγέλλων και η ΕΚΤ θα ενημερωθούν για την απόφαση αυτή.

Περαιτέρω παρατηρήσεις

1. Ο Διαμεσολαβητής προτείνει στην ΕΚΤ να συμπεριλάβει στον δικό της δικτυακό τόπο

τις πληροφορίες ότι ο πρόεδρος της είναι μέλος της ομάδας των τριάντα. Αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί με την προσθήκη των πληροφοριών στο βιογραφικό σημείωμα του Προέδρου.

2. Υπό το πρίσμα των ενισχυμένων αρμοδιοτήτων της και της δημόσιας προβολής της, η Διαμεσολαβήτρια ενθαρρύνει την ΕΚΤ να λάβει μέτρα για την περαιτέρω βελτίωση της ποιότητας της επικοινωνίας της με το κοινό.

Π. Νικηφόρος Διαμαντούρος

Στρασβούργο την 1η Φεβρουαρίου 2013

[1] Ο ιστότοπος του CEO περιγράφει τον CEO ως «μια ομάδα έρευνας και εκστρατείας που εργάζεται για να εκθέσει και να αμφισβητήσει την προνομιακή πρόσβαση και επιρροή που απολαμβάνουν οι εταιρείες και οι ομάδες συμφερόντων τους στη χάραξη πολιτικής της ΕΕ».

[2] Η ιστοσελίδα της «Ομάδας των τριάντα» είναι www.group30.org [Σύνδεσμος]

[3] Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών.

[4] www.group30.org/images/PDF/ReportPDFs/G30AnnualReport20102011.pdf [Σύνδεσμος]

[5] www.group30.org/images/PDF/ReportPDFs/G30AnnualReport20102011.pdf [Σύνδεσμος]

[6] Το άρθρο 130 ΣΛΕΕ έχει ως εξής:

«Κατά την άσκηση των εξουσιών και την εκτέλεση των καθηκόντων και των καθηκόντων που τους ανατίθενται από τις Συνθήκες και το Καταστατικό του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ, ούτε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ούτε οι εθνικές κεντρικές τράπεζες, ούτε τα μέλη των οργάνων λήψης αποφάσεων τους δεν ζητούν ούτε δέχονται υποδείξεις από τα θεσμικά και λοιπά όργανα ή οργανισμούς της Ένωσης, από οποιαδήποτε κυβέρνηση κράτους μέλους ή από οποιοδήποτε άλλο όργανο...»

[7] Το άρθρο 7 του καταστατικού της ΕΚΤ φέρει τον τίτλο «Ανεξαρτησία». Αναφέρει ότι:

«Σύμφωνα με το άρθρο 130 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων και την εκτέλεση των καθηκόντων και των καθηκόντων που τους ανατίθενται από τις Συνθήκες και το παρόν Καταστατικό, ούτε η ΕΚΤ, ούτε οι εθνικές κεντρικές τράπεζες, ούτε τα μέλη των οργάνων λήψης αποφάσεων τους δεν ζητούν ούτε δέχονται υποδείξεις από θεσμικά και λοιπά όργανα ή οργανισμούς της Ένωσης, από οποιαδήποτε κυβέρνηση κράτους μέλους ή από οποιοδήποτε άλλο όργανο...»

[8] Μια προφανής σύγκρουση συμφερόντων μπορεί να λεχθεί ότι υπάρχει όταν φαίνεται ότι τα ιδιωτικά συμφέροντα ενός δημόσιου υπαλλήλου θα μπορούσαν να επηρεάσουν αδικαιολόγητα την άσκηση των καθηκόντων του, ακόμη και αν αυτό δεν συμβαίνει στην πραγματικότητα.

[9] Ελέγχθηκε στον δικτυακό τόπο της ομάδας 30 στις 3 Δεκεμβρίου 2012. Φαίνεται ότι υπάρχουν 37 «τρέχοντα μέλη» και ένα «ανώτερο μέλος» της «Ομάδας των 30».

[10] Το 2011, η Ομάδα των Τριάντα αποφάσισε ότι όλα τα ηλεκτρονικά αντίγραφα των δημοσιεύσεων της θα διανέμονταν δωρεάν. Η ομάδα των τριάντα δηλώνει ότι η «αποστολή» της ομάδας των τριάντα θα βοηθηθεί από αυτή την προσέγγιση. Υποστηρίζει ότι η αναγνωσιμότητα του υλικού της Ομάδας των Τριάντα θα αυξηθεί ως αποτέλεσμα αυτής της αλλαγής πολιτικής.

[11] 28 από τους 88 συνεισφέροντες είναι δημόσιοι φορείς.

[12] Βλ. www.group30.org/images/PDF/ReportPDFs/G30AnnualReport20102011.pdf
[Σύνδεσμος]

[13] Lorenzo Bini Smaghi, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα· Philipp Hildebrand, Εθνική Τράπεζα της Ελβετίας· Guillermo Ortiz, Τράπεζα Διεθνών Διακανονισμών· Zhu Min, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο· Abdlatif Al-Hamad, Αραβικό Ταμείο Οικονομικής και Κοινωνικής Ανάπτυξης· Stanley Fischer, Τράπεζα του Ισραήλ· Ibrahim S. Dabdoub, Εθνική Τράπεζα του Κουβέιτ· Montek Ahluwalia, κυβέρνηση της Ινδίας· Jaime Caruana, Τράπεζα Διεθνών Διακανονισμών· και William C. Dudley, Federal Reserve Bank of New York.

[14] Sir David Walker, Morgan Stanley International Jacques de Larosière, BNP Paribas· Arminio Fraga Neto, Gavea Investimentos· Γουίλιαμ Ρ. Ρόουντς, Citigroup.

[15] Paul Krugman, Πανεπιστήμιο Princeton και Toyoo Gyohten, Ινστιτούτο Διεθνών Νομισματικών Υποθέσεων.

[16] Lawrence W. Summers, Εθνικό Οικονομικό Συμβούλιο του Λευκού Οίκου. Janet Yellen, Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδιακής Τράπεζας των ΗΠΑ· Masaaki Shirakawa, Τράπεζα της Ιαπωνίας· Christian Noyer, Τράπεζα της Γαλλίας·

Zhou Xiaochuan, Λαϊκή Τράπεζα της Κίνας· Jose de Gregorio, Κεντρική Τράπεζα της Χιλής· Mark Carney, Τράπεζα του Καναδά· Philipp Hildebrand, Εθνική Τράπεζα της Ελβετίας· Paul Tucker, Τράπεζα της Αγγλίας· Dudley, Federal Reserve Bank of New York. και Λόρδος Adair Turner, Αρχή Οικονομικών Υπηρεσιών.

[17] Tommaso Padoa-Schioppa, Promontory Europe E. Gerald Corrigan, Goldman Sachs Group, Inc.

Arminio Fraga Neto, Gavea Investimentos Jacques de Larosière, BNP Paribas, Roger W. Ferguson, Jr., TIAA-CREF και Jacob Frenkel, Group of Thirty.

[18] Kenneth Rogoff, Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ και Ernesto Zedillo, Κέντρο Yale για τη Μελέτη της Παγκοσμιοποίησης.

[19] Micheline Calmy-Rey, Ελβετική Συνομοσπονδία· Mervyn King, Τράπεζα της Αγγλίας· Christian Noyer, Banque de France· Tharman Shanmugaratnam, Υπουργείο Οικονομικών, Σιγκαπούρη· Zhou Xiaochuan, Λαϊκή Τράπεζα της Κίνας· Jean-Claude Trichet, (τότε) Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας· Klaus Regling, Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας· Abdlatif Al-Hamad, Αραβικό Ταμείο Οικονομικής και Κοινωνικής Ανάπτυξης· Stanley Fischer, Τράπεζα του Ισραήλ· Dudley, Federal Reserve Bank of New York. Jaime Caruana, Τράπεζα Διεθνών Διακανονισμών· Gerd Häusler, Federal Reserve Bank of New York.

[20] Guillermo Ortiz, Grupo Financiero Banorte· Jacques de Larosière, BNP Paribas· William R. Rhodes, William R. Rhodes Global Advisors και Arminio Fraga, Gavea Investimentos

[21] Martin Feldstein, Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ· Eugene Rogan, Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης και Toyoo Gyohten, Ινστιτούτο Διεθνών Νομισματικών Υποθέσεων.

[22] Βλ. [\[Σύνδεσμος\]](http://www.group30.org/images/PDF/GRP30_IMF09_RPT_FNL-NEW.pdf) http://www.group30.org/images/PDF/GRP30_IMF09_RPT_FNL-NEW.pdf ο κ. Trichet ήταν παρατηρητής στην ομάδα εργασίας για την έκθεση.

[23] Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει εν προκειμένω ότι οι αρμοδιότητες της ΕΚΤ δεν περιλαμβάνουν, για παράδειγμα, τη μεταρρύθμιση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

[24] Ενώ ο καταγγέλλων δίνει ιδιαίτερη έμφαση στον ρόλο των μερών του ιδιωτικού τομέα στην ομάδα των τριάντα, ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι το άρθρο 130 ΣΛΕΕ απαιτεί από τα μέλη των οργάνων λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ να διασφαλίζουν την ανεξαρτησία τους από οποιονδήποτε τρίτο, συμπεριλαμβανομένων άλλων δημόσιων φορέων. Ως εκ τούτου, είναι εξίσου σημαντικό ο Πρόεδρος της ΕΚΤ να μην βρεθεί σε κατάσταση όπου θα επηρεαζόταν αδικαιολόγητα από εκπροσώπους άλλων δημόσιων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων.

[25] Βλ. άρθρο 37 του καταστατικού της ΕΚΤ, με τίτλο «Επαγγελματικό απόρρητο», το οποίο ορίζει ότι «τα μέλη των διοικητικών οργάνων και το προσωπικό της ΕΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών υποχρεούνται, ακόμη και μετά τη λήξη των καθηκόντων τους, να μην αποκαλύπτουν πληροφορίες που καλύπτονται από την υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου».

[26] Βλ., κατ' αναλογία, το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού 1049/2001, το οποίο ορίζει ότι τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σε έγγραφο όταν η δημοσιοποίηση θα έθιγε την προστασία του δημόσιου συμφέροντος όσον αφορά τη χρηματοπιστωτική, νομισματική ή οικονομική πολιτική της Κοινότητας ή κράτους μέλους.

[27] Βλ. [\[Σύνδεσμος\]](http://www.ecb.europa.eu/ecb/orga/decisions/html/cvdraghi.en.html) <http://www.ecb.europa.eu/ecb/orga/decisions/html/cvdraghi.en.html> (ελέγχθηκε στις 11 Δεκεμβρίου 2012).